

Document de ședință

A9-0003/2021

14.1.2021

*****I**

RAPORT

referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind administratorii de credite, cumpărătorii de credite și recuperarea garanțiilor reale
(COM(2018)0135 – C8-0115/2018 – 2018/0063A(COD))

Comisia pentru afaceri economice și monetare

Raportoare: Esther de Lange, Irene Tinagli

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
- *** Procedura de aprobare
- ***I Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
- ***II Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
- ***III Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Amendamente la un proiect de act

Amendamentele Parlamentului prezentate pe două coloane

Textul eliminat este evidențiat prin caractere *cursive aldine* în coloana din stânga. Textul înlocuit este evidențiat prin caractere *cursive aldine* în ambele coloane. Textul nou este evidențiat prin caractere *cursive aldine* în coloana din dreapta.

În primul și în al doilea rând din antetul fiecărui amendament se identifică fragmentul vizat din proiectul de act supus examinării. În cazul în care un amendament vizează un act existent care urmează să fie modificat prin proiectul de act, antetul conține două rânduri suplimentare în care se indică actul existent și, respectiv, dispoziția din acesta vizată de modificare.

Amendamentele Parlamentului prezentate sub formă de text consolidat

Părțile de text noi sunt evidențiate prin caractere *cursive aldine*. Părțile de text eliminate sunt indicate prin simbolul ■ sau sunt tăiate. Înlocuirile sunt semnalate prin evidențierea cu caractere *cursive aldine* a textului nou și prin eliminarea sau tăierea textului înlocuit.

Fac excepție de la regulă și nu se evidențiază modificările de natură strict tehnică efectuate de serviciile competente în vederea elaborării textului final.

CUPRINS

	Pagina
PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN	5
OPINIE MINORITARĂ.....	49
PROCEDURA COMISIEI COMPETENTE	50
VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	51

PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind administratorii de credite, cumpărătorii de credite și recuperarea garanțiilor reale

(COM(2018)0135 – C8 0115/2018 – 2018/0063A(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2018)0135),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2), articolul 53 și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de Comisie (C8-0115/2018),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Băncii Centrale Europene din 20 noiembrie 2018¹,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 11 iulie 2018²,
 - având în vedere decizia Conferinței președinților din 16 octombrie 2019 de a autoriza Comisia pentru afaceri economice și monetare să împartă în două propunerea Comisiei menționată anterior și să întocmească două rapoarte legislative separate pe această bază,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0003/2021),
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care își înlocuiește, își modifică în mod substanțial sau intenționează să-și modifice în mod substanțial propunerea;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

¹ JO C 444, 10.12.2018, p. 15.

² JO C 367, 10.10.2018, p. 43.

Amendamentul 1

AMENDAMENTELE PARLAMENTULUI EUROPEAN*

la propunerea Comisiei

2018/0063 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite **█**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 53 și 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

- (1) Elaborarea unei strategii cuprinzătoare pentru a aborda problema creditelor neperformante reprezintă o prioritate pentru Uniune⁴. Deși responsabilitatea principală pentru abordarea problemei creditelor neperformante revine în primul rând instituțiilor de credit și statelor membre, reducerea volumelor actuale de credite neperformante, precum și prevenirea acumulării excesive a creditelor neperformante în viitor au, de asemenea, o dimensiune europeană clară. Având în vedere interconectarea sistemelor bancare și financiare din întreaga Uniune, în cadrul căreia instituțiile de credit își desfășoară activitățile în mai multe jurisdicții și state membre, este foarte probabil să se creeze efecte de propagare între statele membre și în Uniune în ansamblu, care să afecteze atât creșterea economică, cât și stabilitatea financiară.
- (2) Un sistem financiar integrat va spori reziliența uniunii economice și monetare la șocuri negative prin facilitarea partajării riscurilor cu sectorul privat la nivel transfrontalier,

* Amendamente: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul **█**.

³ JO C, , p. .

⁴ A se vedea Documentul de reflecție privind aprofundarea uniunii economice și monetare la adresa: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/reflection-paper-emu_ro.pdf, 31.5.2017.

reducând, în același timp, nevoia de partajare a riscurilor cu sectorul public. Pentru realizarea acestor obiective, Uniunea ar trebui să finalizeze uniunea bancară și să dezvolte în continuare uniunea piețelor de capital. Abordarea volumelor mari de credite neperformante și a posibilei acumulări a acestora în viitor este esențială pentru **consolidarea** uniunii bancare, deoarece este vitală pentru asigurarea concurenței în sectorul bancar, pentru menținerea stabilității financiare și pentru încurajarea acordării de credite, în vederea creării de locuri de muncă și a generării de creștere economică în Uniune.

- (3) În iulie 2017, prin „Planul de acțiune pentru abordarea creditelor neperformante în Europa”⁵, Consiliul a invitat mai multe instituții să ia măsurile necesare pentru a aborda în continuare numărul mare de credite neperformante din Uniune **și a preveni o eventuală acumulare a lor în viitor**. Planul de acțiune stabilește o abordare cuprinzătoare, care se axează pe o combinație de acțiuni de politică complementare din patru domenii: (i) supravegherea și reglementarea bancară; (ii) reformarea cadrelor de restructurare, insolvență și recuperare a datoriilor; (iii) dezvoltarea piețelor secundare ale activelor neperformante și (iv) promovarea restructurării sistemului bancar. Acțiunile din aceste domenii ar trebui să fie întreprinse la nivel național și la nivelul Uniunii, după caz. Comisia a anunțat o intenție similară în „Comunicarea privind finalizarea uniunii bancare” din 11 octombrie 2017⁶, în care a solicitat un pachet cuprinzător de măsuri menite să abordeze creditele neperformante în Uniune.
- (4) Prezenta directivă, alături de alte măsuri propuse de Comisie, precum și acțiunile întreprinse de BCE în contextul supravegherii bancare în temeiul mecanismului unic de supraveghere (MUS) și de Autoritatea Bancară Europeană vor crea mediul adecvat pentru gestionarea de către instituțiile de credit a problemei creditelor neperformante din bilanțurile lor și pentru reducerea riscului unei acumulări viitoare a acestor credite.
- (4a) **În procesul de elaborare a unor abordări macroprudențiale menite să prevină apariția riscurilor sistemice asociate creditelor neperformante, Comitetul european pentru risc sistemic, instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁷, ar trebui să dezvolte standarde macroprudențiale și de supraveghere adecvate pentru instituțiile financiare implicate pe piața secundară pentru credite neperformante.**
- (5) Instituțiile de credit vor avea obligația să rezerve suficiente resurse atunci când noi împrumuturi devin neperformante, fapt care ar trebui să creeze stimulente adecvate pentru a aborda problema creditelor neperformante într-un stadiu incipient și ar trebui să prevină acumularea excesivă a acestora. În cazul în care creditele devin neperformante, mecanismele mai eficiente de executare a creditelor garantate vor permite instituțiilor de credit să **pună în aplicare o strategie holistică pentru a executa** creditele neperformante, sub rezerva unor garanții **solide și efective** pentru debitori. Cu toate acestea, în cazul în care volumele de credite neperformante devin prea ridicate, **■** instituțiile de credit ar trebui să le poată vinde altor operatori, pe piețe secundare

⁵ 11.7.2017, <http://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2017/07/11/conclusions-non-performing-loans/pdf>.

⁶ Comunicarea către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind finalizarea uniunii bancare, COM(2017)0592, 11.10.2017.

⁷ Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, 15.12.2010, p. 1).

eficiente, competitive și transparente. Autoritățile competente ale instituțiilor de credit vor îndruma instituțiile de credit în aceste eforturi, pe baza competențelor lor existente, specifice băncilor - așa-numitul pilon 2 - conferite în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁸ (CRR). În cazurile în care creditele neperformante devin o problemă semnificativă și larg răspândită, statele membre pot înființa societăți de administrare a investițiilor la nivel național sau pot adopta alte măsuri alternative în cadrul definit de normele actuale privind ajutoarele de stat și rezoluția bancară.

- (6) Prezenta directivă ar trebui să le permită instituțiilor de credit să gestioneze mai bine creditele în momentul în care acestea devin neperformante, prin îmbunătățirea condițiilor de vânzare a creditelor către terți. În plus, atunci când instituțiile de credit se confruntă cu un volum mare de credite neperformante și nu au personalul sau competențele necesare pentru a administra în mod corespunzător aceste credite, o soluție viabilă ar fi externalizarea administrării acestor credite către un administrator de credite specializat sau cesionarea contractului de credit unui cumpărător de credite care are apetitul de risc și expertiza necesare pentru a-l gestiona.
- (6a) *Creditorii ar trebui, atunci când este posibil, să depună eforturi pentru a evita transferul către părți terțe de credite neperformante și de expuneri garantate cu bunuri imobile rezidențiale care reprezintă reședința principală a debitorului. Statele membre ar trebui să adopte măsuri pentru a încuraja creditorii să dea dovadă de indulgență rezonabilă înainte de inițierea unor proceduri de executare silită față de debitorii aflați în dificultate, în conformitate cu articolul 28 din Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁹ și cu orientările ABE privind arieratele și executarea silită din 19 august 2015 (EBA/GL/2015/12). În special, atunci când decid cu privire la acțiunile sau măsurile aferente unui tratament indulgent pe care le iau, creditorii ar trebui să țină seama de circumstanțele individuale ale debitorului, de interesele și drepturile debitorului și de capacitatea debitorului de a rambursa. Tratatul indulgent ar putea include anumite concesiuni acordate debitorului, cum ar fi o refinanțare totală sau parțială a unui contract de credit și o modificare a termenilor și condițiilor anterioare ale unui contract de credit, cum ar fi o prelungire a duratei creditului ipotecar, o modificare a tipului de ipotecă, o amânare a plății integrale sau parțiale a ratelor pentru o perioadă, modificarea ratei dobânzii și oferirea unei amânări la plată a creditelor. În cazul în care, după procedurile de executare silită, rămân datorii neachitate, statele membre ar trebui să asigure protecția unor condiții minime de trai și să instituie măsuri pentru a facilita rambursarea, evitând îndatorarea excesivă pe termen lung. Cel puțin în cazul în care prețul obținut pentru bunul imobil afectează suma datorată de consumator, statele membre ar trebui să încurajeze creditorii să ia măsuri rezonabile pentru a obține cel mai bun preț pe bunul imobil executat, în contextul condițiilor pieței. Statele membre nu ar trebui să împiedice părțile la un contract de credit să convină în mod expres că*

⁸ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁹ Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 60, 28.2.2014, p. 34).

transferul garanției către creditor este suficient pentru a rambursa creditul, în special atunci când creditul este garantat de reședința principală a debitorului.

-
- (8) În cadrul dezbaterii publice sunt utilizați de obicei termenii „împrumuturi” și „bănci”, însă în continuare sunt utilizați termenii mai exacti din punct de vedere juridic, respectiv „credit” sau „contracte de credit” și „instituție de credit”. **În plus, prezenta directivă acoperă atât drepturile creditorului în cadrul unui contract de credit neperformant, cât și contractul de credit neperformant însuși.**
- (9) Prezenta directivă ar trebui să promoveze dezvoltarea piețelor secundare pentru creditele neperformante în Uniune **prin stabilirea unor garanții și cerințe minime pentru cesionarea** de credite neperformante de către instituțiile de credit unor instituții care nu sunt instituții de credit, protejând în același timp drepturile **debitorilor**. Orice măsură propusă ar trebui ■ să armonizeze cerințele de autorizare pentru administratorii de credite. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să stabilească un cadru la nivelul Uniunii atât pentru cumpărătorii, cât și pentru administratorii contractelor de credit **neperformant** emise de instituțiile de credit, **în temeiul căruia administratorii de credite să obțină autorizația și să facă obiectul supravegherii din partea autorităților competente ale statelor membre.**
- (10) ■ În prezent, cumpărătorii și administratorii de credite nu pot valorifica avantajele pe care le oferă piața internă din cauza barierelor create de legislațiile naționale divergente, în absența unui regim de reglementare și de supraveghere specializat și coerent. **În momentul de față, nu există standarde comune ale Uniunii care să reglementeze administratorii de credite. În special, nu au fost stabilite standarde comune pentru reglementarea colectării datoriilor.** Statele membre au norme foarte diferite pentru modul în care instituțiile care nu sunt instituții de credit pot achiziționa contracte de credit de la instituțiile de credit. Instituțiile care nu sunt instituții de credit și care achiziționează credite emise de instituțiile de credit nu sunt reglementate în unele state membre, iar în altele fac obiectul unor cerințe diverse, care constau uneori în obligația de a obține o autorizație de la o instituție de credit. Aceste diferențe între cerințele reglementare au generat obstacole considerabile în calea achiziționării legale de credite la nivel transfrontalier în Uniune, în principal prin majorarea costurilor de asigurare a conformității care apar în momentul achiziționării portofoliilor de credite. Prin urmare, cumpărătorii de credite își desfășoară activitatea într-un număr limitat de state membre, ceea ce a dus la o concurență redusă pe piața internă, deoarece numărul cumpărătorilor de credite interesați rămâne scăzut. Din această cauză, piața secundară pentru creditele neperformante este inefficientă. În plus, piețele pentru creditele neperformante, în principal naționale, tind să aibă un volum mic.
- (11) Participarea limitată a instituțiilor care nu sunt instituții de credit a avut ca rezultat o cerere scăzută, o concurență slabă și prețuri mici de cumpărare pentru portofoliile de contracte de credit pe piețele secundare, ceea ce descurajează instituțiile de credit să vândă contractele de credite neperformante. Prin urmare, dezvoltarea de piețe pentru creditele acordate de către instituțiile de credit și vândute unor instituții care nu sunt instituții de credit are o dimensiune europeană clară. Pe de o parte, ar trebui să fie posibil ca instituțiile de credit să vândă contracte de credite neperformante ■ la nivelul întregii Uniuni, pe piețe secundare eficiente, competitive și transparente. Pe de altă parte, pentru finalizarea uniunii bancare și a uniunii piețelor de capital, este necesar să se ia măsuri pentru a preveni acumularea de contracte de credite neperformante în bilanțurile

instituțiilor de credit, astfel încât acestea să își poată îndeplini în continuare rolul de finanțare a economiei. **Prin urmare, dispozițiile prezentei directive îi vizează pe cumpărătorii de credite care acționează în cadrul activității lor comerciale sau profesionale atunci când achiziționează un contract de credit numai dacă contractul respectiv a fost calificat drept neperformant.**

- (11a) **Creditul neperformant acordat inițial de o instituție de credit ar putea, în procesul de administrare a creditului, să devină performant. În acest caz, administratorii de credite ar trebui să își poată desfășura în continuare activitățile, pe baza autorizării lor inițiale.**
- (12) Creditorii ar trebui să poată executa ei înșiși un contract de credit și să recupereze sumele datorate sau ar trebui să poată încredința această recuperare unei alte persoane care oferă astfel de servicii în mod profesionist, și anume administratorilor de credite. De asemenea, deși cei care cumpără credite de la instituțiile de credit utilizează deseori serviciile administratorilor de credite pentru a recupera sumele datorate, activitățile de administrare a creditelor nu sunt încă reglementate de un cadru la nivelul Uniunii.
- (13) Anumite state membre reglementează activitățile de administrare a creditelor, însă în măsuri diferite. În primul rând, numai unele state membre reglementează aceste activități, iar cele care fac acest lucru definesc foarte diferit activitățile respective. Costurile mari de asigurare a conformității în materie de reglementare reprezintă un obstacol în calea dezvoltării strategiilor de extindere prin intermediul unor sedii secundare sau prin prestarea de servicii transfrontaliere. În al doilea rând, un număr considerabil de state membre impun obținerea unor autorizații pentru o parte dintre activitățile desfășurate de administratorii de credite. Aceste autorizații presupun cerințe diferite și nu prevăd posibilitatea extinderii transfrontaliere, fapt care reprezintă, la rândul său, un obstacol în calea prestării de servicii transfrontaliere. În fine, în anumite cazuri, legislația prevede obligativitatea stabilirii în țara respectivă, ceea ce împiedică exercitarea libertății de a presta servicii transfrontaliere.
- (14) Deși administratorii de credite își pot oferi serviciile instituțiilor de credit și cumpărătorilor de credite care nu sunt instituții de credit, o piață competitivă și integrată pentru administratorii de credite este legată de dezvoltarea unei piețe competitive și integrate pentru cumpărătorii de credit. ■ Adesea, cumpărătorii de credite **decid să externalizeze administrarea creditelor către alte entități, deoarece** nu au capacitatea de a administra ei înșiși creditele **și, prin urmare, pot să ezite să achiziționeze credite de la instituțiile de credit, dacă nu pot externaliza anumite servicii.**
- (15) Absența presiunii concurențiale pe piața pentru cumpărarea de credite și pe piața activităților de administrare a creditelor conduce la o situație în care firmele care oferă servicii de administrare a creditelor percep comisioane mari cumpărătorilor în schimbul serviciilor prestate și duce la prețuri mici pe piețele secundare ale creditelor. Acest lucru face ca băncile să fie mai puțin stimulate să își reducă prin vânzare volumul de credite neperformante.
- (16) Prin urmare, sunt necesare acțiuni la nivelul Uniunii pentru a clarifica poziția cumpărătorilor și a administratorilor de credite în raport cu creditele neperformante acordate inițial de instituțiile de credit. **Cu toate acestea, prezenta directivă nu aduce atingere normelor care reglementează acordarea creditelor în conformitate cu dreptul Uniunii și dreptul național, inclusiv în cazurile în care se poate considera că administratorii de credite desfășoară activități de intermediere de credite. De**

asemenea, prezenta directivă nu aduce atingere normelor naționale care îi impun cumpărătorului sau administratorului de credite cerințe suplimentare pentru renegocierea termenelor și condițiilor prevăzute de un contract de credit.

- (16a) *Statele membre sunt libere să reglementeze activitățile de administrare a creditelor care nu intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, cum ar fi serviciile oferite pentru contractele de credit emise de instituții non-bancare sau activitățile de administrare a creditelor efectuate de persoane fizice, inclusiv prin impunerea unor cerințe echivalente cu cele prevăzute de prezenta directivă. Cu toate acestea, aceste entități nu ar urma să beneficieze de posibilitatea de a presta astfel de servicii în alte state membre.*
- (16b) *Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere restricțiilor prevăzute în temeiul dreptului intern referitoare la cesionarea drepturilor creditorului în temeiul unui contract de credit neperformant sau cesionarea contractului de creditare în sine care nu este reziliat în conformitate cu dispozițiile dreptului civil național, ceea ce are drept consecință că toate sumele plătibile în temeiul contractului de credit devin exigibile imediat, atunci când acest lucru este necesar pentru cesionarea către o entitate din afara sistemului bancar. Astfel, vor exista state membre în care, ținând seama de dispozițiile naționale, achiziționarea de contracte de credite neperformante care nu sunt restante, a căror scadență nu a depășit 90 de zile sau care nu sunt reziliate în conformitate cu dreptul civil național de către creditorii care nu fac obiectul reglementării va rămâne limitată. Este posibil ca statele membre să reglementeze cesionarea contractelor de credite performante, inclusiv prin impunerea unor cerințe echivalente cu cele prevăzute de prezenta directivă.*

- (18) Importanța acordată de legiuitorii Uniunii protecției consumatorilor în Directiva 2014/17/UE, Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁰ și Directiva 93/13/CEE a Consiliului¹¹ implică faptul că cesiunea drepturilor creditorului în temeiul unui contract de credit sau cesiunea contractului în sine către un cumpărător de credite nu ar trebui să afecteze în niciun fel nivelul de protecție a consumatorilor asigurat de legislația Uniunii. Prin urmare, cumpărătorii și administratorii de credite ar trebui să respecte legislația Uniunii **și națională relevantă** aplicabilă contractului de credit inițial, iar **debitorul** ar trebui să beneficieze de același nivel de protecție ca cel asigurat de legislația Uniunii **și națională relevantă** sau stabilit prin norme ale Uniunii sau naționale privind conflictul de legi.
- (19) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere actelor din legislația Uniunii referitoare la cooperarea judiciară în materie civilă, în special dispozițiilor privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale și dispozițiilor privind competența judiciară, inclusiv aplicării respectivelor acte și dispoziții în cazuri individuale în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului¹² și cu Regulamentul

¹⁰ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 60/34, 22.5.2008, p. 66).

¹¹ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, 21.4.1993, p. 29).

¹² Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I), JO L 177, 4.7.2008, pp. 6-16.

(UE) 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului¹³. Creditorii și persoanele care îi reprezintă au obligația de a respecta aceste acte din legislația Uniunii în interacțiunile lor cu consumatorii, iar autoritățile naționale au sarcina de a asigura protecția drepturilor consumatorilor.

- (20) Pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, legislația Uniunii și legislația națională prevăd o serie de drepturi și garanții referitoare la contractele de credit promise sau acordate consumatorilor. Aceste drepturi și garanții se aplică, în special, în ceea ce privește negocierea și încheierea contractului de credit, ***utilizarea de către întreprinderi a unor practici comerciale neloiale față de consumatori, astfel cum este prevăzut în Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁴, precum și executarea sau neexecutarea contractului de credit.*** Acest lucru este valabil în special în privința contractelor de credit de consum pe termen lung reglementate de Directiva 2014/17/UE, în ceea ce privește dreptul consumatorilor de a-și îndeplini integral sau parțial obligațiile care le revin în temeiul unui contract de credit înainte de expirarea acestuia sau de a fi informați, după caz, prin intermediul fișei europene de informații standardizate privind posibila cesionare a contractului de credit unui cumpărător de credite. De asemenea, nici drepturile debitorului nu ar trebui să se modifice în cazul în care cesionarea contractului de credit de către o instituție de credit unui cumpărător ia forma unui contract de novație. ***Ar trebui garantat că debitorii nu se confruntă cu o situație mai grea după cesionarea contractului lor de credit de la o instituție de credit către un cumpărător sau un administrator de credite. Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să aplice dispoziții mai stricte de protecție a consumatorilor pentru administratorii de credite sau cumpărătorii de credite.***
- (20a) ***Administratorii și cumpărătorii de credite ar trebui să acționeze întotdeauna cu bună-credință, să trateze în mod corect consumatorii și să respecte dreptul lor la viața privată. Aceștia nu ar trebui să hărțuiască consumatorii sau să le furnizeze informații înșelătoare și nu ar trebui să perceapă de la consumatori taxe care să depășească costurile legate în mod direct de administrarea datoriei. Statele membre ar putea stabili un plafon al acestor taxe și sancțiuni în conformitate cu principiile juridice generale ale echității, raționalității și proporționalității.***
- (21) În plus, prezenta directivă nu reduce domeniul de aplicare al normelor Uniunii în materie de protecție a consumatorilor și, în măsura în care cumpărătorii de credite se califică drept creditori în temeiul dispozițiilor Directivei 2014/17/UE și al Directivei 2008/48/CE, aceștia ar trebui să facă obiectul obligațiilor specifice prevăzute la articolul 35 din Directiva 2014/17/UE, respectiv la articolul 20 din Directiva 2008/48/CE. ***În plus, prezenta directivă nu aduce atingere protecției consumatorilor garantate de Directiva 2005/29/CE, care interzice practicile neloiale, inclusiv cele din cursul executării unui contract prin care consumatorul este indus în eroare în ceea ce privește drepturile sau obligațiile sale, ori este supus hărțuirii sau constrângerii,***

¹³ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, JO L 351, 20.12.2012, pp. 1-32.

¹⁴ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

inclusiv în ceea ce privește momentul, locația, natura sau persistența acțiunilor de asigurare a aplicării legii sau a contactelor, sau prin utilizarea unui limbaj sau a unui comportament amenințător ori abuziv, sau prin amenințări cu măsuri care nu pot fi luate în mod legal.

- (21a) *În cadrul oricărei ședințe de judecată care implică un debitor în dificultate, ar trebui să se acorde importanță reprezentării egale pentru a asigura o audiere completă și echitabilă și înțelegerea pe deplin și în mod integral a tuturor parametrilor și argumentelor juridice abordate. Ar trebui ca tuturor debitorilor aflați în dificultate să li se furnizeze și să li se pună la dispoziție cu suficient timp înainte o reprezentare juridică echivalentă pentru a permite pregătirea completă a tuturor faptelor și informațiilor relevante pentru reprezentarea adecvată în justiție a cauzei în litigiu. Dacă este necesar, și în temeiul dreptului intern aplicabil, acest serviciu ar trebui furnizat și suportat de statul membru prin intermediul asistenței juridice gratuite sau al unui echivalent al acesteia.*
- (22) *Instituțiile de credit din Uniune ■ desfășoară activități de administrare a creditelor în cadrul activităților lor normale. Ele au aceleași obligații în ceea ce privește **acordurile de credit** pe care le-au emis ele însele și **cele** pe care le-au cumpărat de la o altă instituție de credit. Întrucât acestea sunt deja reglementate și supravegheate, aplicarea prezentei directive activităților de administrare sau de cumpărare de credite desfășurate de acestea ar însemna dublarea inutilă a costurilor de autorizare și de asigurare a conformității și, prin urmare, acestea nu intră în sfera prezentei directive. **De asemenea, externalizarea de către instituțiile de credit a activităților de administrare a creditelor, atât în ceea ce privește contractele de credit performante, cât și cele neperformante, către administratori de credite sau alte părți terțe nu intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, deoarece instituțiile de credit trebuie oricum să respecte normele de externalizare aplicabile. În plus, creditorii care nu sunt instituții de credit, dar care sunt totuși reglementați și supravegheați de o autoritate competentă a unui stat membru în conformitate cu Directiva 2008/48/CE și cu Directiva 2014/17/UE, și desfășoară activități de administrare a creditelor pentru împrumuturi acordate consumatorilor în cadrul activității lor obișnuite, nu fac obiectul prezentei directive atunci când efectuează în statul membru respectiv activități de administrare a creditelor acordate de instituții de credit. De asemenea, administratorii fondurilor de investiții alternative, societățile de administrare și societățile de investiții (cu condiția ca societatea de investiții să nu fi desemnat o societate de administrare) autorizați sau înregistrați în temeiul Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁵ sau al Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁶ nu ar trebui să intre în domeniul de aplicare al prezentei directive. În plus, există anumite profesii care desfășoară activități auxiliare similare cu activitățile de administrare, și anume cele de notari publici, avocați, executori judecătorești și funcționari, care aplică hotărâri judecătorești în conformitate cu***

¹⁵ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010; Text cu relevanță pentru SEE JO L 174, 1.7.2011, p. 1.

¹⁶ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

dreptul intern și se ocupă de executarea unor măsuri obligatorii, motiv pentru care statele membre pot decide să nu aplice prezenta directivă în cazul acestor profesii.

- (23) Pentru a le permite cumpărătorilor și administratorilor de credite existenți să se adapteze la cerințele dispozițiilor naționale de punere în aplicare a prezentei directive și, în special, pentru a le permite administratorilor de credite să obțină autorizare, prezenta directivă *le permite entităților care desfășoară în prezent activități de administrare a creditelor în temeiul dreptului intern să facă acest lucru în continuare în statul lor membru de origine timp de șase luni după expirarea termenului de transpunere a prezentei directive. După expirarea acestei perioade de șase luni, numai administratorii de credite autorizați în temeiul legislației naționale de punere în aplicare a prezentei directive vor putea să opereze pe piață.*
- (23a) *Statele membre care au introdus deja norme echivalente sau mai stricte decât cele stabilite în prezenta directivă pentru activitățile de administrare de credite pot recunoaște în legislația lor națională de punere în aplicare a prezentei directive posibilitatea ca entitățile existente care desfășoară activități de administrare de credite să fie recunoscute automat ca administratori de credite autorizați.*
- (24) Autorizarea unui administrator de credite să desfășoare activități de administrare a creditelor în întreaga Uniune ar trebui să respecte un set uniform și armonizat de condiții, pe care autoritățile competente ar trebui să îl aplice în mod proporțional. *O autorizație pentru administratorii de credite acoperă activitățile de administrare de credite, indiferent de tipul de credit. Prin urmare, administratorii de credite pot să se prevaleze de pașapoartele deținute pentru a administra credite performante în statele membre unde este permisă cesionarea de credite performante. Având în vedere caracterul pe termen lung al relației dintre administratori de credite și debitori, precum și cerințele dificile care trebuie îndeplinite, numai o persoană juridică poate acționa ca administrator de credite și, prin urmare, solicita o autorizație.* Pentru a evita o reducere a protecției debitorului sau a împrumutatului și pentru a promova încrederea, condițiile pentru acordarea și menținerea autorizației de administrator de credite ar trebui să asigure faptul că administratorii de credite, persoanele care dețin o participație calificată într-o societate de administrare a creditelor sau *membrii organului de conducere sau de administrare al furnizorului de servicii* nu au cazier judiciar pentru infracțiuni grave comise împotriva proprietății, în domeniul financiar, *pentru spălarea banilor, fraudă sau infracțiuni la adresa integrității fizice și* ■ *nu fac obiectul unei proceduri de insolvență sau au fost declarați anterior în faliment, cu excepția cazului în care au fost reabilitați în conformitate cu legislația națională. Statele membre ar trebui să vegheze ca întregul organ de conducere să dețină cunoștințe și experiență adecvate pentru a-și îndeplini misiunea cu competență și responsabilitate, în funcție de activitatea ce trebuie desfășurată. Este de competența fiecărui stat membru să evalueze îndeplinirea condițiilor legate de buna reputație, cunoștințe și experiență adecvate, dar nu ar trebui să frâneze libera circulație a administratorilor de credite autorizați în Uniune. În acest scop, ABE ar trebui să elaboreze orientări pentru a reduce riscul unor interpretări divergente ale acestor cerințe. În plus, statele membre ar trebui să se asigure că solicitantul dispune de un capital inițial suficient sau de o separare a conturilor și că nu există obstacole în calea supravegherii eficiente a solicitantului care să decurgă din structura grupului său.* În cele din urmă, pentru a asigura respectarea normelor privind protecția debitorului și protecția datelor cu caracter personal, este necesar să se solicite instituirea unor dispoziții adecvate de guvernare

și a unor mecanisme de control intern, precum și a unor proceduri de înregistrare și tratare a plângerilor, care să fie supravegheate, **precum și să se stabilească cerințe adecvate privind asigurarea de fonduri proprii și lichidități sau separarea conturilor, măsuri corespunzătoare pentru asumarea, gestionarea, monitorizarea și atenuarea riscurilor, precum și cerințe de raportare și difuzare de informații către public. În plus, administratorii de credite ar trebui să aibă instituite proceduri adecvate de combatere a spălării banilor și a terorismului, în cazul în care legislația națională din statul membru de origine și statul membru gazdă care transpune Directiva 2015/849/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁷ îi desemnează pe administratorii de credite ca fiind entități obligate în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului.** În plus, administratorii de credite ar trebui să fie obligați să acționeze cu onestitate și să țină seama în mod corespunzător de situația financiară a debitorilor. În cazul în care la nivel național sunt disponibile servicii de consiliere în materie de îndatorare care facilitează rambursarea datoriei, administratorii de credite ar trebui să ia în considerare orientarea debitorilor către aceste servicii.

- (25) Pentru a evita procedurile îndelungate și incertitudinea, este necesar să se instituie cerințe privind informațiile pe care solicitanții trebuie să le prezinte, precum și termene-limită rezonabile pentru emiterea unei autorizații și condițiile de retragere a autorizației. În cazul în care autoritățile retrag o autorizație unui administrator de credite care desfășoară activități de administrare a creditelor în alte state membre, autoritățile competente din statul membru gazdă ar trebui să fie informate în acest sens. De asemenea, în fiecare stat membru ar trebui să se creeze **o listă sau un registru public actualizat, care să fie puse la dispoziția publicului pe site-urile web ale autorităților competente pentru a asigura** transparența în ceea ce privește numărul și identitatea administratorilor de credite autorizați.
- (26) **Relația contractuală dintre administratorul de credite și creditor și obligațiile administratorului de credite față de creditor nu ar trebui să se modifice prin externalizarea către furnizori de servicii de administrare de credite.** Ar trebui să se prevadă că administratorii de credite au responsabilitatea de a se asigura că, atunci când își externalizează activitățile furnizorilor de servicii de administrare a creditului, acest lucru nu generează riscuri operaționale nejustificate și nu duce la nerespectarea de către furnizorul de servicii de administrare a creditului a cerințelor juridice naționale sau ale Uniunii sau la restrângerea capacității entității de supraveghere în scopuri de reglementare să își îndeplinească misiunea și să protejeze drepturile debitorului.
- (27) Întrucât, atunci când un creditor încredințează gestionarea și executarea unui contract de credit, creditorul își deleagă administratorului de credite drepturile și obligațiile, precum și contactul direct cu debitorul, deși rămâne în ultima instanță responsabil, relația dintre creditor și administratorul de credite ar trebui să fie clar stabilită printr-un acord scris de administrare a creditului și autoritățile competente ar trebui să poată verifica modul în care este determinată o astfel de relație. **În plus, administratorii de credite ar trebui să fie obligați să acționeze cu onestitate și să țină seama în mod corespunzător de situația financiară a debitorilor. În măsura în care cumpărătorul**

¹⁷ Directiva 2015/849/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

de credite nu se ocupă el însuși de administrarea împrumuturilor achiziționate, statele membre ar trebui să poată impune ca administratorul de credite și creditorul să stipuleze, în contractul de administrare a creditelor, că administratorul de credite trebuie să notifice creditorul înainte de a externaliza activitățile de administrare a creditelor.

- (28) Pentru a asigura dreptul administratorilor de credite de a desfășura activități transfrontaliere și pentru a asigura supravegherea acestora, prezenta directivă instituie o procedură pentru exercitarea dreptului unui administrator de credite autorizat de a desfășura activități transfrontaliere. Comunicarea dintre autoritățile din statul membru de origine și statul membru gazdă, precum și cu administratorii de credite ar trebui să aibă loc în termene rezonabile.
- (28a) *Administratorul de credite care desfășoară activități într-un stat membru gazdă ar trebui să se supună restricțiilor și cerințelor stabilite în dreptul intern al statului membru gazdă în conformitate cu prezenta directivă.*
- (29) *Pentru a asigura o supraveghere* eficace și eficientă a administratorilor transfrontalieri de credite, ar trebui creat un cadru specific destinat cooperării între autoritățile competente din statul membru de origine și cele din statul membru gazdă. Acest cadru ar trebui să permită schimbul de informații, păstrând totodată confidențialitatea acestora, *secretul profesional, protecția drepturilor individuale și comerciale*, realizarea de inspecții *in situ* și *ex situ*, furnizarea de asistență, comunicarea rezultatelor controalelor și ale inspecțiilor, precum și a tuturor măsurilor adoptate.
- (30) O condiție prealabilă importantă pentru ca cumpărătorii și administratorii de credite să își poată lua rolul în primire ar trebui să fie ca aceștia să *aibă posibilitatea de* a avea acces la informațiile relevante, iar statele membre ar trebui să se asigure că acest lucru este posibil, respectând în același timp normele Uniunii și normele naționale de protecție a datelor.
- (31) În cazul în care o instituție de credit cesionează un contract de credit *neperformant*, aceasta ar trebui să fie obligată să își informeze supraveghetorul și autoritatea competentă pentru supravegherea respectării dispozițiilor prezentei directive, *de două ori pe an, cel puțin* cu privire la *soldul agregat restant al portofoliilor* de credite cesionate, *precum și cu privire la numărul și volumul creditelor incluse și la includerea sau nu a unor acorduri încheiate cu consumatori. Pentru fiecare portofoliu cesionat într-o singură tranzacție, informațiile furnizate ar trebui să includă identificatorul entității juridice sau, atunci când nu este disponibil, identitatea și adresa* cumpărătorului și, după caz, reprezentantul acestuia în Uniune. Această autoritate competentă ar trebui să fie obligată să transmită informațiile respective autorităților care au competența de a supraveghea cumpărătorul de credite și autorității competente din statul în care este stabilit debitorul. Aceste cerințe în materie de transparență permit o monitorizare armonizată și eficientă a cesionării contractelor de credit în cadrul Uniunii. *Pentru a respecta principiul proporționalității și pentru a evita dublarea eforturilor, autoritățile competente ar trebui să se folosească de informațiile de care dispun deja prin alte mijloace, în legătură cu instituțiile de credit. Statele membre ar trebui să se asigure că cerințele de notificare către autoritățile naționale competente cu privire la un portofoliu de credite cesionat unui cumpărător de credite rămân în responsabilitatea administratorului de credite. În plus, în cazul operațiunilor de securitizare, atunci când sunt prevăzute modele obligatorii de transparență, ar trebui evitată orice raportare dublă ca urmare a prezentei directive.*

- (32) Ca parte a Planului de acțiune al Consiliului, infrastructura de date a instituțiilor de credit ar fi consolidată dacă ar exista date uniforme și standardizate pentru contractele de credite neperformante. Autoritatea Bancară Europeană a elaborat modele de date care furnizează informații privind expunerile la riscul de credit din portofoliul bancar și permit potențialilor cumpărători să evalueze valoarea contractelor de credit și să își îndeplinească obligația de diligență. ***Pe de o parte***, aplicarea acestor modele în cazul contractelor de credit ar reduce asimetriile informaționale dintre potențialii cumpărători și vânzătorii ai contractelor de credit și ar contribui astfel la dezvoltarea unei piețe secundare funcționale în Uniune. ***Pe de altă parte, dacă aceste modele sunt excesiv de detaliate, ele pot genera o sarcină excesivă pentru instituțiile de credit, fără niciun câștig semnificativ din punctul de vedere al informațiilor. Prin urmare, ABE ar trebui să efectueze o revizuire a modelelor de date, inclusiv o consultare publică a părților interesate și a autorităților competente, pentru a dezvolta și transforma modelele de date în standarde tehnice de punere în aplicare pentru instituțiile de credit. Pentru a respecta principiul proporționalității, aceste cerințe de informare ar trebui să se aplice instituțiilor de credit în mod proporțional, ținând seama de dimensiunea și complexitatea lor.*** Alți vânzătorii de contracte de credit ar trebui să fie încurajați să utilizeze aceste standarde pentru a facilita evaluarea contractelor de credit destinate vânzării.
- (33) Adesea, cumpărătorii de credite sunt fonduri de investiții, instituții financiare sau instituții de credit. Având în vedere că nu creează noi credite, ci cumpără, ***potrivit dispozițiilor directivei***, pe propriul risc, ***doar contracte de credit neperformante*** existente, aceștia nu generează preocupări de natură prudențială, iar contribuția lor potențială la riscul sistemic este neglijabilă. Prin urmare, nu se justifică ca acestor tipuri de investitori să li se impună obligația de a solicita o autorizație dar cu toate acestea, este important ca normele Uniunii și normele naționale privind protecția consumatorilor să se aplice în continuare și ca drepturile debitorilor să fie în continuare cele care decurg din contractul de credit inițial.
- (34) Cumpărătorii de credite din țările terțe pot crea dificultăți consumatorilor din Uniune pentru a-și exercita drepturile prevăzute de legislația Uniunii și autoritățile naționale pot avea dificultăți în supravegherea executării contractului de credit. Instituțiile de credit pot fi, de asemenea, descurajate să cesioneze astfel de contracte de credit cumpărătorilor de credite din țările terțe din cauza riscului reputațional implicat. ***Obligația care i se impune unui*** administrator de credite autorizat din Uniune pentru administrarea unui contract de credit asigură menținerea acelorași standarde privind drepturile consumatorilor și după cesionarea contractului de credit. Administratorii de credite au obligația de a respecta legislația Uniunii și legislația națională aplicabilă, iar autoritățile naționale din fiecare stat membru ar trebui să dispună de competențele necesare pentru a supraveghea cu eficacitate activitatea acestora.
- (34a) ***Atunci când un cumpărător de credite gestionează și asigură respectarea drepturilor și obligațiilor aferente drepturilor creditorului în temeiul unui contract de credit, sau contractul de credit în sine, acest cumpărător de credite se consideră a fi administrator de credite și, prin urmare, ar trebui să fie autorizat în temeiul prezentei directive.***
- (35) Cumpărătorii de credite care utilizează serviciile administratorilor de credite sau ale instituțiilor de credit ar trebui să informeze autoritățile competente în acest sens, pentru a le permite să își exercite competența de supraveghere în ceea ce privește

comportamentul administratorului de credite față de debitor. Cumpărătorii de credite au, de asemenea, obligația de a informa în timp util autoritățile competente responsabile cu supravegherea lor dacă angajează o altă instituție de credit sau un alt administrator de credite.

- (36) Cumpărătorii de credite care execută direct contractul de credit cumpărat ar trebui să facă acest lucru în conformitate cu legea aplicabilă contractului de credit, inclusiv cu normele privind protecția consumatorilor aplicabile debitorului. Normele naționale privind, în special, executarea contractelor, protecția consumatorilor și dreptul penal continuă să se aplice, iar autoritățile competente ar trebui să asigure respectarea lor pe teritoriul statelor membre.
- (37) Pentru a facilita asigurarea respectării obligațiilor prevăzute de directivă, în cazul în care cumpărătorul de credite nu este stabilit în Uniune, legislația națională de punere în aplicare a prezentei directive ar trebui să prevadă că, la încheierea cesionării unui contract de credit, cumpărătorul de credite dintr-o țară terță trebuie să desemneze *o instituție de credit stabilită în Uniune sau un administrator de credite autorizat. Cumpărătorii de credite care cesionează un contract de credit ar trebui să informeze autoritatea competentă din statul membru gazdă, de două ori pe an și pe baze agregate, cel puțin cu privire la soldul agregat restant al portofoliilor de credite cesionate, precum și cu privire la numărul și volumul creditelor incluse și includerea sau nu a unor acorduri încheiate cu consumatori. Pentru fiecare portofoliu cesionat într-o singură tranzacție, informațiile furnizate ar trebui să includă identificatorul entității juridice sau, atunci când nu este disponibil, identitatea și adresa cumpărătorului.*
- (38) În prezent, în statele membre, autorități diferite sunt responsabile cu autorizarea și supravegherea administratorilor și a cumpărătorilor de credite și, prin urmare, este esențial ca statele membre să clarifice rolul acestor autorități și să le aloce competențele adecvate, în special având în vedere că acestea ar putea fi nevoite să supravegheze entități care prestează servicii în alte state membre. Pentru a asigura supravegherea eficientă și proporțională în întreaga Uniune, statele membre ar trebui să acorde autorităților competente competențele necesare pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentei directive, inclusiv competența de a obține informațiile necesare, de a investiga eventualele încălcări, de a trata plângerile debitorilor, de a impune penalități și măsuri de remediere, inclusiv de a retrage autorizația. În cazul aplicării unor astfel de penalități, statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile competente le aplică în mod proporțional și își motivează deciziile și, în plus, deciziile respective ar trebui să facă obiectul controlului jurisdicțional și în cazurile în care autoritățile competente nu acționează în termenele prevăzute.
- (38a) *Dispozițiile privind încălcările prezentei directive nu aduc atingere dreptului unui stat membru de a interveni în cazurile de încălcare a dreptului intern, de exemplu, când se încalcă norme specifice de protecție a consumatorilor, norme privind drepturile debitorului adoptate numai la nivel național sau dispoziții privind activitățile infracționale. În astfel de cazuri, competența de a decide dacă s-a produs o încălcare a legislației naționale le revine autorităților competente din statul membru gazdă, ale căror competențe nu sunt deci limitate de prezenta directivă.*

I

- (52) Fără a aduce atingere obligațiilor precontractuale prevăzute de Directiva 2014/17/UE, Directiva 2008/48/CE și Directiva 93/13/CEE, precum și pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, consumatorilor ar trebui să li se furnizeze, în timp util și înainte de modificarea termenelor și condițiilor contractului de credit, o listă clară și cuprinzătoare a tuturor acestor modificări, termenele pentru punerea lor în aplicare și detaliile necesare, precum și denumirea și adresa autorității naționale la care pot depune o plângere.
- (53) Întrucât performanța piețelor secundare pentru credite va depinde în mare măsură de buna reputație a entităților implicate, administratorii de credite ar trebui să instituie un mecanism eficient prin care să trateze plângerile debitorilor. Statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile competente pentru supravegherea cumpărătorilor și a administratorilor de credite dispun de proceduri eficiente și accesibile pentru a trata plângerile debitorilor.
- (54) Atât dispozițiile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁸, cât și ale Regulamentului (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁹ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în sensul prezentei directive. În special, în cazul în care datele cu caracter personal sunt prelucrate în scopul prezentei directive, ar trebui să se precizeze obiectivul precis, să se menționeze temeiul juridic relevant și să se respecte cerințele de securitate relevante prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679, respectându-se, totodată, principiile necesității, proporționalității, limitării scopului, **transparenței** și perioadei proporționale de păstrare a datelor. De asemenea, protecția datelor cu caracter personal începând cu momentul conceperii și protecția implicită a datelor ar trebui să fie incluse în toate sistemele de prelucrare a datelor elaborate și utilizate în cadrul prezentei directive. De asemenea, cooperarea administrativă și asistența reciprocă între autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să fie compatibile cu normele privind protecția datelor cu caracter personal prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului și cu normele naționale privind protecția datelor care pun în aplicare legislația Uniunii.
- (55) Pentru a se asigura că nivelul de protecție a consumatorilor nu este afectat în cazul cesiunii către un terț a drepturilor creditorului în temeiul unui contract de credit ipotecar sau în cazul cesiunii contractului în sine, Directiva 2014/17/UE ar trebui modificată pentru a se stabili că, în cazul cesionării unui credit reglementat de directiva menționată, consumatorul are dreptul să invoce împotriva cumpărătorului de credite orice mijloc de apărare la care putea recurge împotriva creditorului inițial, precum și dreptul de a fi informat cu privire la cesiune.
- (56) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative, statele membre s-au angajat ca, în cazuri

¹⁸ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

¹⁹ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, **oficiile și agențiile Uniunii** și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

justificate, să transmită alături de notificarea măsurilor lor de transpunere și unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.

(56a) *Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată și a furnizat un aviz la 24 ianuarie 2019.*

(56b) *Funcționarea eficientă a prezentei directive va trebui să facă obiectul unei revizui, pe măsură ce se vor înregistra progrese în crearea unei piețe interne secundare a creditelor neperformante cu un nivel ridicat de protecție a consumatorilor. Comisia este bine poziționată pentru a analiza aspecte transfrontaliere specifice care nu pot fi identificate sau abordate corespunzător de statele membre la nivel individual, cum ar fi riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care ar putea apărea în legătură cu activitățile administratorilor și cumpărătorilor de credite, și pentru a analiza cooperarea dintre autoritățile competente din diferite state membre. Prin urmare, Comisia ar trebui să includă, la revizuirea prezentei directive, și o evaluare aprofundată a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociate activităților derulate de administratorii și cumpărătorii de credite, evaluând, totodată, cooperarea administrativă între autoritățile competente.*

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Titlul I

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Articolul 1

Obiect

(1) Prezenta directivă stabilește un cadru comun și cerințe comune referitoare la:

- (a)** administratorii de credite *care administrează drepturile creditorului care decurg dintr-un contract* de credit neperformant sau chiar contractul de credit neperformant emis de o instituție de credit *stabilă în Uniune, care acționează în numele unui cumpărător de credite;*
- (b)** cumpărătorii de credite care cumpără *drepturile creditorului în temeiul unui contract de credit neperformant sau chiar contractul* de credit neperformant încheiat de o instituție de credit *stabilă în Uniune;*

(2) *Prezenta directivă se referă numai la contractele de credite neperformante. Creditorilor nu li se permite să cesioneze către terți contracte de credite performante încheiate cu consumatorii.*

Articolul 2

Sfera de aplicare

- (1) Articolele 3-22 și 34-43 din prezenta directivă se aplică:
- (a) administratorilor de credite care **acționează în numele unui cumpărător de credite în temeiul drepturilor creditorului aferente unui contract de credit neperformant sau chiar în temeiul contractului de credit neperformant**, în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii sau cu legislația națională aplicabilă, **încheiat de o instituție de credit stabilită în Uniune**;
 - (b) cumpărătorilor de credite care cumpără **drepturile creditorului în temeiul unui contract de credit neperformant sau chiar contractul de credit neperformant încheiat de o instituție de credit stabilită în Uniune**, în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii și cu legislația națională aplicabilă;
- (3) **În ceea ce privește contractele de credit care intră sub incidența domeniului său de aplicare**, prezenta directivă nu aduce atingere **principiilor de drept al contractelor, nici principiilor de drept civil în temeiul legislației naționale, în ceea ce privește cesionarea drepturilor creditorului aferente unui contract de credit sau cesionarea contractului de credit în sine, și nici protecției acordate consumatorilor sau debitorilor, în special în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului²⁰, al Regulamentului (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului²¹, al Directivei 2014/17/UE, al Directivei 2008/48/CE, al Directivei 93/13/CEE, precum și în temeiul dispozițiilor naționale care le transpun sau al dreptului aplicabil al Uniunii și al altor legi naționale aplicabile privind protecția consumatorilor și debitorilor.**
- (3a) **Prezenta directivă nu aduce atingere restricțiilor prevăzute de legislațiile naționale ale statelor membre referitoare la cesionarea drepturilor creditorului aferente unui contract de credit neperformant care nu este nerambursat la scadență, a cărui scadență nu a depășit 90 de zile sau care nu este reziliat în conformitate cu dreptul civil național, nici restricțiilor care privesc cesionarea unui astfel de contract de credit neperformant.**
- (3b) **Prezenta directivă nu aduce atingere cerințelor din legislațiile naționale ale statelor membre privind administrarea drepturilor creditorului aferente unui contract de credit sau administrarea contractului de credit în sine, atunci când cumpărătorul de credite este o entitate special constituită în scopul securitizării, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului²² în măsura în care aceste legislații naționale:**

²⁰ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

²¹ Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO L 177, 4.7.2008, p. 6).

²² Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și

- (i) *oferă același nivel de protecție a consumatorilor;*
 - (ii) *oferă garanția că autoritățile competente primesc informațiile necesare din partea administratorilor de credite;*
 - (iii) *nu îi împiedică pe administratorii de credite să presteze astfel de servicii în alte state membre.*
- (4) Articolele 3-22 și 34-43 din prezenta directivă nu se aplică în cazul:
- (a) administrării *drepturilor unui creditor în temeiul* unui contract de credit *sau administrării contractului de credit în sine*, efectuate de:
 - (i) o instituție de credit stabilită în Uniune **■** ;
 - (ii) *un administrator de fonduri de investiții alternative (AFIA) autorizat sau înregistrat în conformitate cu Directiva 2011/61/UE sau o societate de administrare sau o societate de investiții autorizată în conformitate cu Directiva 2009/65/CE, cu condiția ca societatea de investiții să nu fi desemnat o societate de administrare în conformitate cu directiva respectivă, în numele fondului pe care îl administrează;*
 - (iii) *o instituție non-bancară supravegheată de o autoritate competentă a unui stat membru, în conformitate cu articolul 20 din Directiva 2008/48/CE sau cu articolul 35 din Directiva 2014/17/UE, atunci când desfășoară activități în statul membru respectiv;*
 - (b) administrării *drepturilor creditorului în temeiul* unui contract de credit *sau al* *chiar al contractului de credit care nu a fost încheiat* de o instituție de credit stabilită în Uniune, **■** cu excepția cazului în care *drepturile creditorului în temeiul unui contract de credit sau chiar* contractul de credit încheiat este înlocuit cu un contract de credit emis de o instituție de acest tip **■** ;
 - (c) achiziționării *drepturilor creditorului în temeiul* unui contract de credit *neperformant sau achiziționării chiar a contractului de credit neperformant* de o instituție de credit stabilită în Uniune **■** ;
 - (d) cesionării *drepturilor creditorului sau chiar a* contractului de credit, *care a avut loc* înainte de data menționată la articolul 41 alineatul (2) al doilea paragraf.
- (4a) *Statele membre pot excepta de la aplicarea prezentei directive administrarea drepturilor creditorului în temeiul unui contract de credit sau chiar administrarea contractului de credit, efectuate de membrii unei profesii supravegheate în fiecare stat membru, precum notarii publici și executorii judecătorești, așa cum sunt definiții din legislația națională, sau avocații, astfel cum sunt definiți la articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului²³ atunci când desfășoară activitățile menționate la articolul 3 alineatul (9) din prezenta directivă în cadrul profesiei lor.*

2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35).

²³ *Directiva 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea (JO L 77, 14.3.1998, p. 36).*

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „instituție de credit” înseamnă o instituție de credit astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013²⁴;
 2. „creditor” înseamnă o instituție de credit ■ care a acordat un credit ■ sau un cumpărător de credite;
 3. „debitor” înseamnă o persoană juridică sau fizică ce a încheiat un contract de credit cu un creditor, inclusiv moștenitorul legal sau cesionarul acestuia;
-
- 4a. **„debitor cu dificultăți de plată” înseamnă o persoană fizică sau juridică care a încheiat un contract de credit care a fost calificat sau este probabil să fie calificat drept „neperformant” în sensul punctului 11a;**
 5. „contract de credit” înseamnă un contract, astfel cum a fost încheiat inițial, modificat sau înlocuit, prin care *o instituție de credit sau orice alt* creditor acordă sau promite să acorde un credit sub formă de amânare la plată, de împrumut sau sub forma altor facilități financiare similare;
 - 5a. **„contract de administrare de credite” înseamnă un contract scris încheiat între un creditor și un administrator de credite referitor la serviciile ce urmează a fi furnizate de administratorul de credite în numele creditorului;**
-
7. „cumpărător de credite” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, alta decât instituțiile de credit sau filialele instituțiilor de credit, care cumpără ***drepturile creditorului în temeiul unui contract de credit neperformant sau chiar contractul de credit neperformant*** în cursul exercitării activității sale comerciale, de afaceri sau profesionale, ***în conformitate cu legislația Uniunii și cu legislația națională aplicabilă;***
 - 7a. **„furnizor de servicii de administrare a creditului” înseamnă o parte terță la care apelează un administrator de credite pentru a desfășura oricare dintre activitățile menționate la alineatul (7b);**
 - 7b. **„administrator de credite” înseamnă o persoană juridică care, în cadrul activității sale, administrează și face să se respecte drepturile și obligațiile creditorului care decurg din drepturile aferente unui contract de credit neperformant sau chiar din contractul de credit neperformant, în numele creditorului sau în nume propriu și care desfășoară cel puțin una sau mai multe dintre următoarele activități:**
 - (a) ***colectează sau recuperează plățile restante aferente drepturilor creditorului în temeiul unui contract de credit sau aferente contractului***

²⁴ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

de credit în sine, de la debitor, în cazul în care acest lucru nu reprezintă un „serviciu de plată”, astfel cum este definit în anexa I la Directiva 2015/2366, în conformitate cu legislația națională;

- (b) renegociază cu debitorii, în conformitate cu cerințele prevăzute în legislația națională, termenii și condițiile aferente drepturilor creditorului care decurg dintr-un contract de credit sau aferente contractului de credit în sine, respectând instrucțiunile date de creditor, în cazul în care nu este un „intermediar de credite”, potrivit definiției de la articolul 4 punctul 5 din Directiva 2014/17/UE sau de la articolul 3 litera (f) din Directiva 2008/48/CE;*
- (c) gestionează orice plângeri legate de drepturile creditorului în temeiul unui contract de credit sau legate chiar de contractul de credit;*
- (d) informează debitorul în legătură cu orice modificare adusă ratelor dobânzii, comisioanelor sau plăților datorate legate de drepturile creditorului în temeiul unui contract de creditare sau de contractul de credit în sine;*

9. „stat membru de origine” înseamnă, în ceea ce îl privește pe administratorul de credite, statul membru în care este situat sediul său social sau, în cazul în care, în conformitate cu legislația sa națională, nu are sediu social, statul membru în care este situat sediul său central sau, în ceea ce îl privește pe cumpărătorul de credite, statul membru în care cumpărătorul de credite își are domiciliul sau sediul.
10. „stat membru gazdă” înseamnă un stat membru, altul decât statul membru de origine, în care un administrator de credite a înființat o sucursală, a numit un *administrator de credite menționat la articolul 10 sau în care debitorul își are domiciliul sau sediul la data încheierii contractului de credit;*
11. „consumator” înseamnă *o persoană fizică care, în contractele de credit reglementate de prezenta directivă, acționează în scopuri care nu se încadrează în activitatea sa comercială, de afaceri sau profesională;*
- 11a. „contract de credit neperformant” înseamnă *o creanță privată care îndeplinește criteriile prevăzute la punctul 213 din partea 2 a anexei V la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei²⁵ pentru a fi considerată expunere neperformantă.*

²⁵ *Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei din 16 aprilie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 191, 28.6.2014, p. 1).*

Titlul II

Administratorii de credite

Capitolul I

Autorizarea administratorilor de credite

Articolul 4

Cerințe generale

- (1) Statele membre prevăd că administratorii de credite au obligația de a obține o autorizație în statul membru de origine înainte de a începe să desfășoare activități pe teritoriul lor în conformitate cu cerințele stabilite în dispozițiile naționale de transpunere a prezentei directive.
- (1a) ***Statele membre care au introdus deja regimuri echivalente sau mai stricte decât cele stabilite în prezenta directivă pentru activitățile de administrare de credite pot introduce în legislația lor națională de transpunere a prezentei directive posibilitatea ca entitățile existente care se ocupă de administrarea de credite să fie recunoscute automat ca administratori de credite autorizați.***
- (2) Statele membre conferă competența de a acorda aceste autorizații autorităților competente desemnate în temeiul articolului 20 alineatul (3).

Articolul 5

Cerințe privind acordarea autorizației

- (1) Statele membre stabilesc următoarele cerințe ***minime*** pentru acordarea autorizației menționate la articolul 4 alineatul (1):
 - (a) solicitantul trebuie să fie ■ o persoană juridică în sensul articolului 54 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ***al cărei sediu social, sau, dacă, în virtutea legislației naționale din țara de origine, nu are sediu social, al cărei sediu central se află în statul membru în care solicită autorizația;***
 - (b) ■ membrii organului de conducere sau ai organului administrativ ***au o reputație suficient de bună, demonstrând că:***
 - (ii) nu au cazier judiciar sau un alt document național echivalent pentru
infrațiuni ***penale relevante, mai ales*** împotriva proprietății, în domeniul ***bancar, financiar, al asigurărilor sau legate de piețele de valori mobiliare sau de instrumentele de plată prin titluri de valoare, inclusiv spălarea banilor, manipularea pieței, utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate, cămătăria, fraudă, infracțiunile fiscale, încălcarea***

secretului profesional sau vătămarea integrității fizice și orice alte infracțiuni prevăzute de legislația privind societățile comerciale, falimentul, insolvența sau protecția consumatorilor;

- (iia) efectele cumulative ale mai multor incidente minore nu le strică buna reputație;*
 - (iib) în trecut au fost întotdeauna transparenți, deschiși și cooperanți în relația cu autoritățile de supraveghere și de reglementare;*
 - (iii) nu fac obiectul niciunei proceduri de insolvență aflate pe rol și nici nu au fost declarați anterior în faliment, cu excepția cazului în care au fost reabilitați în conformitate cu dreptul național; și*
 - (iia) conducerea, în ansamblu, dispune de cunoștințe și experiență corespunzătoare pentru a-și face treaba cu competență și responsabilitate.*
- (ba) persoanele care dețin participații calificate la societatea solicitantului, în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul (36) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, au o reputație suficient de bună, îndeplinind cerințele de la litera (b) punctele (ii)-(iia) de la prezentul alineat;*
 - (c) solicitantul a instituit dispozitive adecvate de guvernanță și mecanisme de control intern care să asigure respectarea drepturilor debitorului și conformitatea cu normele care reglementează drepturile creditorului aferente unui contract de credit sau contractul de credit în sine, precum și conformitatea cu Regulamentul (UE) 2016/679;*
 - (d) solicitantul aplică o politică adecvată care asigură conformitatea cu normele de protecție a consumatorilor și transparența față de tratamentul aplicat debitorilor, care sunt tratați echitabil și cu seriozitate, ținându-se seama inclusiv de situația lor financiară și, dacă este cazul, de necesitatea ca debitorii în cauză să fie orientați către servicii de consiliere în materie de îndatorare sau către serviciile sociale;*
 - (e) solicitantul a instituit proceduri interne adecvate și specifice care să asigure înregistrarea și tratarea plângerilor debitorilor;*
 - (ea) solicitantul dispune de suficienți angajați competenți care vorbesc limba statului membru în care își are reședința debitorul în momentul încheierii contractului de credit;*
 - (eb) solicitantul a introdus proceduri adecvate de combatere a spălării banilor și a terorismului, în cazul în care legislația națională din statul membru de origine sau din statul membru gazdă care transpune Directiva (UE) 2015/849 îi desemnează pe administratorii de credite ca entități obligate în scopul de a preveni și combate spălarea banilor și finanțarea terorismului;*
 - (ec) solicitantul are un sistem de administrare care îi permite să își îndeplinească angajamentele, precum capital inițial suficient sau separarea conturilor;*
 - (ed) structura grupului din care face parte solicitantul nu reprezintă un obstacol care să împiedice supravegherea sa temeinică;*

- (ee) *în temeiul legislației naționale aplicabile, solicitantul este obligat să aibă sau să respecte:*
- (i) *mecanisme de guvernanță solide, care cuprind mecanisme de control intern adecvate și proceduri administrative și contabile riguroase;*
 - (ii) *cerințe corespunzătoare de fonduri proprii și de lichidate sau separarea conturilor;*
 - (iii) *măsuri adecvate pentru preluarea, gestionarea, monitorizarea și atenuarea riscurilor la care este sau ar putea fi expus;*
 - (iv) *cerințe de raportare și informare a publicului.*
- (1a) *ABE emite orientări, specificând condițiile menționate la alineatul (1) literele (ec) și (ed) și cerințele minime menționate la alineatul (1) litera (ee) din prezentul articol. Aceste orientări se adaptează în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.*
- (1b) *După ce se consultă cu toate părțile interesate relevante și ține cont de toate interesele implicate, ABE publică orientări în concordanță cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 pentru cerințele menționate la alineatul (1) litera (b) punctul (iii) din prezentul articol.*
- (2) *Autoritățile competente ale statului membru de origine refuză să elibereze autorizația menționată la articolul 4 alineatul (1) în cazul în care solicitantul nu respectă cerințele stabilite la alineatul (1).*
- (2a) *Statele membre au grijă ca autoritățile competente ale statului membru gazdă, dacă au stabilit că solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute la prezentul articol, să trimită o comunicare în acest sens autorităților competente din statul membru de origine cu toate informațiile utile.*

Articolul 6

Procedura de acordare sau de refuzare a autorizației

- (1) *Statele membre instituie o procedură de autorizare a administratorilor de credite care să le permită solicitanților să depună cereri și să furnizeze toate informațiile necesare pentru ca autoritatea competentă a statului membru de origine să verifice dacă solicitanții au îndeplinit toate condițiile prevăzute în măsurile naționale de transpunere a articolului 5 alineatul (1).*
- (2) *Cererea de autorizare menționată la alineatul (1) este însoțită de elementele următoare:*
- (a) *dovezi privind statutul juridic al solicitantului și o copie a actului de constituire și a statutului societății;*
 - (b) *adresa sediului principal al solicitantului sau a sediului său social;*
 - (c) *identitatea membrilor organului de conducere sau ai organului administrativ al solicitantului și a persoanelor care dețin participații calificate în înțelesul articolului 4 alineatul (1) punctul 36 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;*
 - (d) *dovezi din care să reiasă că solicitantul îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (b);*

(da) dovezi că persoanele menționate la litera (c) de la prezentul alineat îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (ba);

(e) dovezi privind dispozitivele de guvernanță și mecanismele de control intern menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (c);

(f) dovezi privind politica menționată la articolul 5 alineatul (1) litera (d);

(g) dovezi privind procedurile interne menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (e);

(ga) dovezi privind procedurile menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (eb);

(h) dovezi privind contractul de externalizare menționat la articolul 10 alineatul (1).

(3) Statele membre se asigură că autoritățile competente ale statului membru de origine analizează, în termen de **30** de zile lucrătoare de la primirea cererii de autorizare, dacă aceasta este completă. ■

(4) Statele membre se asigură că, **în termen de 90 de zile de la primirea unei cereri complete sau, în cazul în care cererea este considerată incompletă, de la primirea informațiilor solicitate**, autoritățile competente ale statului membru de origine **îi comunică solicitantului dacă autorizația a fost acordată sau refuzată și, dacă este cazul, își motivează decizia de refuz.**

(5) Statele membre se asigură că solicitantul are dreptul la o cale de atac înaintea unei instanțe judecătorești fie în cazul în care autoritățile competente ale statului membru de origine decid să respingă cererea de autorizare în temeiul articolului 5 alineatul (2), fie în cazul în care, **în termenul prevăzut la alineatul (4) din prezentul articol**, autoritățile competente nu au luat nicio hotărâre în ceea ce privește cererea ■ .

Articolul 7

Retragerea autorizației

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente ale statului membru de origine **dețin competențele de supraveghere, de investigare și de sancționare necesare în conformitate cu articolul 21 pentru a** retrage autorizația acordată unui administrator de credite în cazul în care administratorul de credite în cauză:

(a) nu utilizează autorizația în termen de 12 luni de la data acordării acesteia;

(b) renunță în mod expres la autorizație;

(c) a încetat să desfășoare activități de administrator de credite pe o perioadă mai mare de **12** luni;

(d) a obținut autorizația pe baza unor declarații false sau prin orice alte mijloace neregulamentare;

(e) nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (1);

(f) comite o încălcare gravă a normelor aplicabile, inclusiv a dispozițiilor de drept intern de transpunere a prezentei directive **sau a altor norme de protecție a consumatorului.**

- (1a) *Statele membre au grijă ca autoritățile competente din statul membru gazdă, dacă constată că administratorul de credite acționează într-un mod care intră sub incidența primului alineat literele (e) și (f), să trimită o comunicare autorităților competente din statul membru de origine cu toate informațiile utile.*
- (2) În cazul retragerii unei autorizații în conformitate cu alineatul (1), statele membre se asigură că autoritățile competente ale statului membru de origine informează imediat autoritățile competente ale statelor membre gazdă dacă administratorul de credite în cauză furnizează servicii în temeiul articolului 11.

Articolul 8

Registrul administratorilor de credite autorizați

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile competente întocmesc și păstrează *cel puțin o listă sau, în cazul în care se consideră mai potrivit, un registru național* al tuturor administratorilor de credite autorizați să furnizeze servicii pe teritoriul lor, inclusiv administratorii de credite care furnizează servicii în temeiul articolului 11. *După caz și la cererea unei autorități competente, ABE oferă îndrumări referitoare la cele mai bune practici pentru a garanta condiții de concurență echitabile în întreaga Uniune.*
- (2) *Lista sau* registrul este pus(ă) la dispoziția publicului on-line *pe site-urile autorităților competente* și actualizat(ă) cu regularitate.
- (3) În cazul retragerii unei autorizații, autoritățile competente actualizează *lista sau* registrul fără întârziere.

Articolul 8a

Protecția debitorilor

- (1) *Statele membre le cer creditorilor ca în relația lor cu debitorii să acționeze cu bună-credință, cinstit și cu profesionalism, respectându-le viața privată.*
- (2) *Statele membre veghează ca administratorii de credite să respecte următoarele cerințe:*
- (a) *informațiile furnizate de creditorii debitorilor nu sunt înșelătoare, neclare sau false;*
 - (b) *creditorii protejează informațiile personale și viața privată a debitorului și nu comunică informațiile respective altor persoane în afara debitorului, nici măcar membrilor familiei sau angajatorilor acestuia, în afară de cazul în care debitorul îi autorizează în acest sens;*
 - (c) *creditorii nu comunică cu debitorii într-un mod care poate fi asimilat cu hărțuirea, constrângerea sau influența necuvenită.*
- (3) *Statele membre se asigură că sancțiunile și taxele pe care administratorii de credite le aplică debitorilor nu depășesc costurile legate direct de administrarea datoriei.*
- (4) *Statele membre se asigură că, înainte de a recupera orice datorie, creditorul îi trimite debitorului o notificare obligatorie cuprinzând dovezi de netăgăduit cu privire la creanța care se întemeiază pe un contract de credit care intră sub incidența prezentei directive. Notificarea nu depășește trei pagini și cuprinde, într-un limbaj clar și ușor de înțeles de publicul larg, cel puțin următoarele elemente:*

- (a) *dovada datoriei, în baza unui contract de credit;*
 - (b) *identificarea creditorului, inclusiv datele sale de contact;*
 - (c) *după caz, identificarea administratorului de credite și drepturile acestuia;*
 - (d) *temeiul juridic al datoriilor, informații detaliate despre sumele solicitate și sursa acestora (capital, dobânzi, penalități, cheltuieli de procedură);*
 - (e) *o selecție a elementelor esențiale din descrierea drepturilor debitorului, cuprinzând neapărat protecția împotriva hărțuirii și a comportamentelor înșelătoare;*
 - (f) *datele de contact ale unui serviciu unde debitorii cu dificultăți de plată să primească informații și consiliere;*
 - (g) *dacă este cazul, informațiile de la literele (a) – (f) despre costurile sau acordurile care nu intră sub incidența prezentei directive, dar care, cu toate acestea, sunt legate de recuperarea datoriilor.*
- (5) *Statele membre impun, dacă creditorul își cesionează către un cumpărător de credite drepturile aferente unui contract de credit sau chiar contractul de credit, ca debitorul să fie informat în timp util despre cesiune și ca toate obligațiile care decurg din întreaga legislație aplicabilă națională și a Uniunii privind, în special, executarea contractelor, protecția consumatorilor, drepturile debitorului și dreptul penal să se aplice în continuare cumpărătorului de credite sau administratorului de credite.*
- (6) *Statele membre le impun creditorilor să se angajeze, cu diligența necesară, să facă tot ce le stă în putere pentru a-i trata, dacă este cazul, cu indulgență rezonabilă pe debitorii care întâmpină dificultăți de plată.*
- (7) *Măsurile aferente unui tratament indulgent dau prioritate consumatorilor și cuprind cel puțin următoarele măsuri posibile, comunicate în format standardizat debitorilor care întâmpină dificultăți de plată pe baza unei evaluări a capacității lor de rambursare:*
- (a) *opțiuni de refinanțare parțială a unui contract de credit;*
 - (b) *opțiuni privind posibilitatea de a modifica, în beneficiul debitorului, termenii și condițiile existente ale unui contract de credit, ca, de exemplu:*
 - (i) *prelungirea duratei contractului de credit;*
 - (ii) *modificarea tipului de contract de credit;*
 - (iii) *amânarea plății integrale sau parțiale a ratelor de credit pentru o perioadă;*
 - (iv) *modificarea ratei dobânzii până la un anumit plafon;*
 - (v) *oferirea unei perioade fără plăți și/sau a unor perioade de grație;*
 - (vi) *plăți parțiale;*
 - (vii) *conversii valutare;*
 - (viii) *iertarea parțială de datorie și consolidarea datoriilor;*

- (8) *Contractele de credit sunt catalogate drept neperformante fără a aduce atingere cerințelor impuse creditorului de a aplica un tratament îngăduitor.*
- (9) *ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica formatul notificării de la alineatul (4) și formatele standardizate menționate la alineatul (7).*

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la ... [un an de la intrarea în vigoare a prezentei directive].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 9

Relația contractuală dintre administratorul de credite și creditor

- (1) Statele membre se asigură că, *atunci când un cumpărător de credite nu se ocupă el însuși de activitățile de administrare a creditului, administratorul de credite numit în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) își furnizează serviciile legate de gestionarea și executarea drepturilor creditorului în temeiul unui contract de credit sau de gestionarea și executarea contractului de credit în sine*, pe baza unui contract *de administrare a creditului* încheiat cu un creditor.
- (2) Contractul *de administrare a creditului* cuprinde următoarele elemente:
- (a) o descriere detaliată a activităților de administrare de credite care urmează să fie întreprinse de administratorul de credite;
 - (b) nivelul remunerației administratorului de credite sau modul de calcul al remunerației;
 - (c) măsura în care administratorul de credite poate reprezenta creditorul față de debitor;
 - (d) angajamentul părților de a respecta dreptul Uniunii și dreptul intern aplicabil contractului de credit *sau drepturilor creditorului*, inclusiv în materie de protecție a consumatorilor și a datelor;
- (da) o clauză care impune tratamentul corect și diligent al debitorilor.
- (2a) *La nevoie, statele membre solicită ca în contractul de administrare a creditului să figureze o cerință conform căreia:*
- (i) *administratorul de credite îl informează pe creditor înainte să-și externalizeze oricare din activitățile sale de administrator de credite;*
 - (ii) *debitorul este informat despre contractul de administrare a creditului și despre orice altă externalizare a activităților de administrare a creditului definite la articolul 3 alineatul (7b);*
 - (iii) *costurile și remunerația administratorului de credite nu i se impută debitorului;*

- (iv) **debitorul are dreptul să invoce împotriva administratorului de credite orice mijloc de apărare relevant la care putea recurge împotriva creditorului inițial;**
- (3) Statele membre se asigură că administratorul de credite întocmește și păstrează evidențele următoare timp de cel puțin **cinci** ani de la data **la care contractul** menționat la alineatul (1) **este reziliat sau pe perioada legală de prescripție aplicabilă în statul membru de origine, însă nu mai mult de 10 ani:**
- (a) **corespondența relevantă purtată** atât cu creditorul, cât și cu debitorul, **în condițiile prevăzute de legislația națională aplicabilă;**
- (b) **instrucțiunile relevante** primite de la creditor **pentru drepturile fiecărui creditor în temeiul unui** contract de credit sau **chiar pentru contractul de credit** pe care îl gestionează și îl execută în numele creditorului în cauză, **în condițiile prevăzute de legislația națională aplicabilă;**
- (ba) **contractul de administrare a creditului.**
- (4) Statele membre se asigură că administratorul de credit pune evidențele menționate la alineatul (3) la dispoziția autorităților competente, la cererea acestora.

Articolul 10

Externalizarea efectuată de administratorii de credite

- (1) Statele membre se asigură că, în cazul în care **o parte terță execută o activitate a administratorului de credite legată de oricare dintre activitățile enumerate la articolul 3 alineatul (7b)** care, în mod normal, **ar trebui efectuată de administratorul de credite respectiv** („furnizor de servicii de administrare a creditului”), administratorul de credite rămâne pe deplin responsabil de respectarea tuturor obligațiilor care îi revin în temeiul dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive. Externalizarea activităților de administrare de credite îndeplinește următoarele condiții:
- (a) a fost încheiat în scris un contract între administratorul de credite și furnizorul de servicii de administrare a creditului, în temeiul căruia furnizorul de servicii de administrare a creditului este obligat să respecte **dispozițiile legale aplicabile, inclusiv legislația națională care transpune prezenta directivă, și legislația relevantă a Uniunii sau legislația națională aplicabilă drepturilor creditorului care decurg dintr-un contract de credit sau aplicabilă chiar contractului de credit;**
- (b) obligațiile care le revin administratorilor de credite în temeiul prezentei directive nu pot fi delegate;
- (c) **contractul de externalizare încheiat cu furnizorul de servicii de administrare a creditului nu modifică relația contractuală** dintre administratorul de credite și **creditor** și nici **obligațiile** administratorului de credite față de creditor sau împrumutați.
- (d) **externalizarea activităților de administrare a creditului nu afectează cu nimic obligația unui administrator de credite de a respecta cerințele autorizației sale** prevăzute la articolul 5 alineatul (1).
- (e) externalizarea către furnizorul de servicii de administrare a creditului nu împiedică supravegherea administratorului de credite de către autoritățile competente în conformitate cu articolele 12 și 20.

(f) administratorul de credite are acces direct la toate informațiile relevante privind serviciile externalizate către furnizorul de servicii de administrare a creditului;

(g) administratorul de credite păstrează cunoștințele de specialitate și resursele necesare pentru a putea desfășura activitățile externalizate după încetarea contractului de externalizare.

Externalizarea activităților enumerate la articolul 3 alineatul (7b) are loc astfel încât să nu afecteze calitatea controlului intern al administratorului de credite și nici calitatea și continuitatea serviciilor sale de creditare.

- (2) Statele membre se asigură că administratorul de credite ***informează fără întârziere autoritatea competentă din statul membru de origine și, după caz, statul membru gazdă, înainte să externalizeze activitățile în conformitate cu alineatul (1).***
- (2a) ***Statele membre se asigură că administratorul de credite întocmește și păstrează evidențe ale instrucțiunilor relevante furnizate furnizorului de servicii de credit, în condițiile prevăzute de legislația națională aplicabilă, precum și contractul de externalizare, o perioadă de cel puțin 5 ani de la data rezilierii acordului menționat la alineatul (1) sau o perioadă egală cu perioada legală de prescripție din statul membru, însă nu mai mult de 10 ani.***
- (3) Statele membre se asigură că administratorul de credite și furnizorul de servicii de administrare a creditului pun informațiile menționate la alineatul (2a) la dispoziția autorităților competente, la cererea acestora.

Capitolul II

Administrarea de credite în context transfrontalier

Articolul 11

Libertatea de a desfășura activități de administrare de credite într-un stat membru gazdă

- (1) Statele membre se asigură că administratorul de credite care a obținut o autorizație în conformitate cu articolul 5 în statul membru de origine are dreptul de a furniza în Uniune serviciile care fac obiectul autorizației respective, ***fără a aduce atingere restricțiilor și cerințelor stabilite în dreptul național al statelor membre gazdă în conformitate cu prezenta directivă, sau serviciile stabilite pentru renegocierea clauzelor și condițiilor referitoare la drepturile creditorului în temeiul unui contract de credit sau al contractului de credit în sine.***
- (2) Statele membre se asigură că, în cazul în care administratorul de credite autorizat în conformitate cu articolul 5 în statul membru de origine intenționează să furnizeze servicii într-un stat membru gazdă, acesta trebuie să transmită următoarele informații autorității competente a statului membru de origine:
- (a) statul membru gazdă în care intenționează să furnizeze servicii de administrare de credite;

- (b) dacă este cazul, adresa sucursalei stabilite în statul membru gazdă;
 - (c) dacă este cazul, identitatea și adresa unui **administrator de credite** într-un stat membru gazdă;
 - (d) identitatea persoanelor care răspund de gestionarea desfășurării activităților de administrare de credite în statul membru gazdă;
 - (e) după caz, precizări privind măsurile luate pentru a adapta procedurile interne, dispozitivele de guvernanță și mecanismele de control intern în vederea asigurării conformității cu legislația aplicabilă **drepturilor creditorului care decurg dintr-un contract de credit sau aplicabilă** contractului de credit **în sine**.
- (3) În termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea **tuturor** informațiilor menționate la alineatul (2), autoritățile competente ale statului membru de origine comunică informațiile respective autorităților competente ale statului membru gazdă, care trebuie să confirme fără întârziere primirea lor. Autoritățile competente ale statului membru de origine îl informează ulterior pe administratorul de credite în legătură cu această confirmare de primire.
- (4) Statele membre se asigură că administratorul de credite are dreptul la o cale de atac înaintea unei instanțe judecătorești în cazul în care autoritățile competente ale statului membru de origine nu comunică informațiile.
- (5) Statele membre se asigură că **■** administratorul de credite poate începe să furnizeze servicii în statul membru gazdă cu începere de la prima dintre datele următoare:
- (a) data de primire a comunicării autorităților competente ale statului membru gazdă prin care se confirmă primirea comunicării menționate la alineatul (3);
 - (b) în cazul în care nu se primește comunicarea menționată la litera (a), la expirarea unui termen de două luni de la data **transmiterii tuturor** informațiilor menționate la alineatul (2) **către autoritatea competentă a statului membru gazdă**.
- (6) Statele membre se asigură că administratorul de credite informează autoritatea competentă a statului membru de origine în legătură cu modificările ulterioare aduse informațiilor comunicate în conformitate cu alineatul (2), urmând procedura prevăzută la alineatele (3)-(5).
- (7) Statele membre se asigură că autoritățile competente ale statului membru gazdă înscriu în registrul menționat la articolul 8 administratorii de credite care sunt autorizați să desfășoare activități de administrare de credite pe teritoriul lor și informațiile legate de statul membru de origine.

Articolul 12

Supravegherea administratorilor de credite care furnizează servicii transfrontaliere

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile competente ale statului membru de origine revizuiesc și evaluează respectarea continuă a cerințelor prezentei directive de către administratorii de credite care furnizează servicii într-un stat membru gazdă.
- (2) Statele membre se asigură că autoritățile competente ale unui stat membru de origine sunt împuternicite să supravegheze și să investigheze administratorii de credite și să le

impună sancțiuni administrative și măsuri de remediere în ceea ce privește activitățile lor desfășurate într-un stat membru gazdă.

- (3) Statele membre se asigură că autoritățile competente ale statului membru de origine vor comunica autorităților competente ale statului membru gazdă măsurile luate în ceea ce îl privește pe administratorul de credite.
- (4) Statele membre se asigură că, în cazul în care administratorul de credite care își are domiciliul sau este stabilit într-un stat membru de origine a înființat o sucursală sau a numit un *furnizor de servicii de administrare de credite* într-un stat membru gazdă, autoritățile competente ale statului membru de origine și autoritățile competente ale statului membru gazdă cooperează îndeaproape în exercitarea funcțiilor lor și în îndeplinirea sarcinilor lor prevăzute în prezenta directivă, în special atunci când efectuează controale, investigații și inspecții *in-situ* în sucursala respectivă sau cu privire la *furnizorul de servicii de administrare de credite* respectiv.
- (5) Statele membre se asigură că autoritățile competente ale statului membru de origine, în exercitarea funcțiilor lor și în îndeplinirea sarcinilor lor prevăzute în prezenta directivă, solicită asistența autorităților competente ale statului membru gazdă pentru efectuarea unei inspecții *in-situ* într-o sucursală înființată într-un stat membru gazdă sau cu privire la un *furnizor de servicii de administrare de credite* numit în statul respectiv. ***Inspeția in-situ a unei sucursale sau a unui furnizor de servicii de administrare de credite se efectuează în conformitate cu legislația statului membru în care are loc inspecția.***
- (6) În plus, statele membre se asigură că autoritățile competente ale statului membru gazdă au dreptul de a decide cu privire la măsurile cele mai potrivite care trebuie luate în fiecare caz în parte pentru a răspunde cererii de asistență primite din partea autorităților competente ale statului membru de origine.
- (7) În cazul în care autoritățile competente ale statului membru gazdă decid să efectueze inspecții *in situ* în numele autorităților competente ale statului membru de origine, acestea informează autoritățile competente ale statului membru de origine fără întârziere cu privire la rezultatele inspecțiilor în cauză.
- (8) Din proprie inițiativă, autoritățile competente ale statului membru gazdă pot efectua controale, inspecții și investigații în ceea ce privește activitățile de administrare de credite desfășurate pe teritoriul lor de un administrator de credite autorizat într-un stat membru de origine. Autoritățile competente ale statului membru gazdă comunică fără întârziere rezultatele acestor controale, inspecții și investigații autorităților competente ale statului membru de origine.
- (9) Statele membre se asigură că, în cazul în care autoritățile competente ale statului membru gazdă dețin dovezi potrivit cărora un administrator de credite care furnizează servicii pe teritoriul statului membru respectiv, în conformitate cu articolul 11, încalcă ***cerințele prevăzute la articolul 5 din prezenta directivă și normele aplicabile, inclusiv*** obligațiile care decurg din dispozițiile naționale de transpunere a prezentei directive, autoritățile respective transmit dovezile autorităților competente ale statului membru de origine și le solicită să ia măsuri adecvate.
- (10) Statele membre se asigură că autoritățile competente ale statului membru de origine comunică detalii cu privire la orice procedură administrativă sau de alt tip inițiată în legătură cu dovezile furnizate de statul membru gazdă sau cu privire la sancțiunile și

măsurile de remediere luate împotriva administratorului de credite sau cu privire la o decizie motivată care explică de ce nu s-au luat măsuri autorităților competente ale statului membru gazdă care a transmis dovezile, în termen de cel mult două luni de la formularea solicitării menționate la alineatul (8). În cazul în care a fost inițiată o procedură, autoritățile competente ale statului membru de origine informează cu regularitate autoritățile competente ale statului membru gazdă în legătură cu stadiul acesteia.

(11a) În cazul în care un administrator de credite continuă să încalce normele aplicabile, inclusiv obligațiile care îi revin în temeiul prezentei directive, și după ce a informat statul membru de origine, statele membre se asigură că autoritățile competente din statul membru gazdă au dreptul să adopte sancțiuni administrative și măsuri de remediere adecvate pentru a asigura respectarea prezentei directive în cazul în care se aplică oricare dintre următoarele condiții:

- (a) administratorul de credite nu a luat măsuri adecvate și eficiente pentru a remedia încălcarea într-un termen rezonabil sau**
- (b) în pofida faptului că autoritățile competente din statul membru de origine au luat deja măsuri de remediere sau**
- (c) într-un caz urgent, atunci când sunt necesare măsuri imediate pentru a contracara o amenințare gravă la adresa intereselor colective ale debitorilor.**

În plus, autoritățile competente din statul membru gazdă pot interzice activitățile suplimentare ale unui administrator de credite care își încalcă obligațiile în temeiul prezentei directive în statul membru respectiv până la luarea unei decizii adecvate de către autoritatea competentă din statul membru de origine sau până la adoptarea unei măsuri de remediere de către administratorul de credite.

Titlul III

Cumpărătorii de credite

Articolul 13

Dreptul la informațiile legate de ***drepturile creditorului în temeiul unui contract de credit neperformant sau contractul de credit neperformant în sine***

- (1). Statele membre se asigură că creditorul furnizează cumpărătorului de credite, ***într-o măsură rezonabilă***, informațiile necesare ***privind drepturile creditorului în temeiul unui contract de credit neperformant sau contractul de credit neperformant în sine și, după caz, garanțiile reale***, pentru a-i permite acestuia să ***efectueze propria evaluare a valorii drepturilor creditorului în temeiul unui contract de credit neperformant sau a contractului de credit neperformant în sine***, și probabilitatea de recuperare a valorii contractului respectiv înainte de a încheia un contract de cesiune a ***drepturilor creditorului în cauză în temeiul unui contract de credit neperformant sau a contractului de credit neperformant în cauză, asigurând în același timp protecția***

informațiilor puse la dispoziție de către creditor și confidențialitatea datelor comerciale.

- (2) *Semestrial, statele membre impun instituțiilor de credit care cesionează drepturile unui creditor în temeiul unui contract de credit neperformant sau contractul de credit neperformant în sine unui cumpărător de credite obligația să comunice autorităților competente desemnate în conformitate cu articolul 20 alineatul (3) din prezenta directivă și cu articolul 4 din Directiva 2013/36/UE²⁶ cel puțin următoarele informații:*

(-a) identificatorul entității juridice (LEI) al cumpărătorului de credite, sau, în absența acestui identificator:

(i) identitatea cumpărătorului de credite sau a membrilor organului de conducere sau ai organului administrativ al cumpărătorului și a persoanelor care posedă dețineri calificate în înțelesul articolului 4 alineatul (1) punctul 36 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și

(ii) adresa cumpărătorului de credite;

(a) soldul agregat restant al drepturilor creditorului în temeiul contractelor de credit neperformante sau al contractelor de credit neperformante cesionate;

(b) numărul și dimensiunea drepturilor creditorului în temeiul contractelor de credit neperformante sau al contractelor de credit neperformante cesionate;

(c) dacă cesionarea include drepturile creditorului în temeiul contractelor de credit neperformante sau contractele de credit neperformante încheiate cu consumatorii și tipurile de active care le garantează, după caz.

- (3) Autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 20 alineatul (3) comunică fără întârziere informațiile menționate la alineatul respectiv, precum și orice alte informații pe care le-ar putea considera necesare pentru îndeplinirea sarcinilor lor în conformitate cu prezenta directivă autorităților competente ale statului membru de origine al cumpărătorului de credite .

- (4) Dispozițiile prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) se pun în aplicare în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Articolul 14

Standarde tehnice aplicabile formatelor de date

- (1) *În termen de patru luni de la ... [data intrării în vigoare a prezentei directive], ABE efectuează o revizuire a modelor de date care furnizează informații privind expunerile la riscul de credit din portofoliul bancar. După o consultare publică a părților interesate și a autorităților competente, ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să specifice formatele care trebuie utilizate de creditorii care sunt instituții de credit pentru furnizarea de informații, astfel cum se prevede la articolul 13 alineatul (1), în scopul furnizării de informații detaliate cu*

²⁶ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

privire la expunerile din credite din portofoliul bancar cumpărătorilor de credite pentru efectuarea *analizei*, pentru îndeplinirea obligației de diligență financiară și pentru evaluarea *drepturilor creditorului în temeiul unui contract de credit neperformant sau contractul de credit neperformant în sine*. *ABE precizează în standardele tehnice de punere în aplicare domeniile de date necesare pentru drepturile creditorului în temeiul unui contract de credit neperformant sau pentru contractul de credit neperformant în sine, în vederea îndeplinirii cerințelor în materie de informare prevăzute la articolul 13 alineatul (1).*

- (2) ABE înaintează *Comisiei* proiectele respective de standarde tehnice de punere în aplicare până la ... [*12 luni de la data intrării în vigoare a directivei*].
- (3) Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la alineatul (1), în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului²⁷.

Articolul 15

Obligațiile cumpărătorilor de credite

- (1) Statele membre se asigură că **■** un cumpărător de credite *care nu este el însuși administrator de credite* numește o *entitate menționată* la articolul 2 alineatul (4) litera (a) punctele (i) și (ii) ori un administrator de credite **■** în vederea desfășurării de activități de administrare de credite legate de contracte de credit *neperformante sau de drepturile unui creditor în temeiul unui contract de credit neperformant*.
- (2) Statele membre se asigură că nicio cerință *administrativă* suplimentară privind achiziționarea de *drepturi ale creditorului în temeiul unui contract de credit neperformant sau a contractului de credit neperformant în sine* nu vizează cumpărătorii de credite în afara cerințelor prevăzute de măsurile naționale de transpunere a prezentei directive, *a dispozițiilor legislației aplicabile de protecție a consumatorului sau a dreptului contractelor*. *Statele membre se asigură că dreptul relevant al Uniunii și dreptul intern privind, în special, executarea contractelor, protecția consumatorilor, drepturile debitorilor, originea creditului, normele privind secretul bancar și dreptul penal continuă să se aplice cumpărătorului de credite în momentul cesionării drepturilor creditorului în temeiul unui contract de credit sau a contractului de credit în sine către cumpărătorul de credite. Nivelul de protecție oferit consumatorilor și altor debitori în temeiul legislației Uniunii și al legislației naționale nu este afectat de cesionarea drepturilor creditorului în temeiul unui contract de credit sau a contractului în sine către cumpărătorul de credite.*
 - (2a) *Prezenta directivă nu aduce atingere competențelor naționale în ceea ce privește registrele de credit, inclusiv competenței de a solicita informații cumpărătorilor de credite cu privire la drepturile creditorului în temeiul unui contract de credit sau la contractul de credit în sine, precum și la performanța acestuia.*
 - (2b) *Prezenta directivă nu aduce atingere legislației statelor membre care extinde domeniul de aplicare al directivei sau impune cerințe suplimentare cumpărătorilor*

²⁷ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

de credite care nu dețin o licență în conformitate cu Regulamentul nr. 575/2013 și cu Directiva 2013/36/UE.

- (2c) *Statele membre pot permite cumpărătorilor de credite să angajeze persoane fizice pentru a administra creditele pe care le-au achiziționat. Aceste persoane fizice ar trebui să facă obiectul unui regim național de reglementare și de supraveghere și nu ar trebui să beneficieze de libertatea de a presta servicii într-un alt stat membru, astfel cum este prevăzut în prezenta directivă.*
- (2d) *Statele membre se asigură că administratorul de credite desemnat, cu ocazia transferului drepturilor creditorului către administratorul de credite în temeiul unui contract de credit sau al contractului de creditare în sine, își asumă responsabilitatea privind cerințele necesare de informare și notificare a autorității competente.*

Articolul 19

Cesionarea drepturilor unui creditor în temeiul unui contract de credit *neperformant* sau contractul de credit *neperformant* în sine de către cumpărătorul de credite și informarea autorității competente

(1) *Atunci când un cumpărător de credite cesionează drepturile unui creditor în temeiul unui contract de credit neperformant sau contractul de credit neperformant în sine unui alt cumpărător de credite, care nu este administrator de credite, statele membre solicită administratorului de credite desemnat să informeze trimestrial autoritățile competente din statul membru de origine pentru fiecare cesiune cu privire la identificatorul entității juridice al noului cumpărător de credite (LEI) sau, în cazul în care nu există un astfel de identificator, cu privire la:*

(i) *identitatea noului cumpărător de credite sau a membrilor organului de conducere sau ai organului administrativ al noului cumpărător și a persoanelor care posedă dețineri calificate în înțelesul articolului 4 alineatul (1) punctul 36 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și*

(ii) *adresa noului cumpărător.*

În plus, la nivel agregat, cumpărătorul de credite trebuie să comunice cel puțin următoarele informații: (a) soldul agregat restant al drepturilor creditorului în temeiul contractelor de credit neperformante sau al contractelor de credit neperformante cesionate;

(b) *numărul și dimensiunea drepturilor creditorului în temeiul contractelor de credit neperformante sau al contractelor de credit neperformante cesionate;*

(c) *dacă cesionarea include drepturile creditorului în temeiul contractelor de credit neperformante sau contractele de credit neperformante încheiate cu consumatorii și tipurile de active care le garantează, după caz.*

(2) *Statele membre se asigură că autoritățile competente menționate la alineatul (1) transmit fără întârzieri nejustificate informațiile primite autorităților competente ale statului membru în care își are domiciliul sau este stabilit noul cumpărător de credite*

TITLUL IV

Supraveghere

Articolul 20

Supravegherea de către autoritățile competente

- (1) Statele membre se asigură că administratorii de credite și, după caz, furnizorii de servicii de administrare a creditului cărora le-au fost externalizate activități în conformitate cu articolul 10 respectă în mod continuu dispozițiile naționale de transpunere a prezentei directive și că autoritățile competente ale statului membru de origine supraveghează în mod corespunzător activitățile în cauză pentru a evalua respectarea dispozițiilor menționate mai sus.
- I**
- (3) Statele membre desemnează autoritățile competente responsabile cu exercitarea funcțiilor și cu îndeplinirea sarcinilor prevăzute de dispozițiile naționale de transpunere a prezentei directive.
- (4) În cazul în care desemnează mai multe autorități competente în temeiul alineatului (3), statele membre stabilesc atribuțiile ce revin fiecăreia dintre autoritățile respective **și desemnează una dintre ele ca punct unic de intrare pentru toate schimburile și interacțiunile necesare cu autoritățile competente din statul membru de origine sau din statul membru gazdă.**
- (5) Statele membre se asigură că sunt în vigoare măsuri adecvate care să le permită autorităților competente desemnate în temeiul alineatului (3) să obțină din partea cumpărătorilor de credite sau a reprezentanților acestora, a administratorilor de credite, a furnizorilor de servicii de administrare a creditului cărora le-au fost externalizate activități în temeiul articolului 10, a debitorilor și a oricărei alte persoane sau a oricărei alte autorități publice informațiile necesare pentru îndeplinirea următoarelor atribuții:
- (a) evaluarea respectării continue a cerințelor stabilite în dispozițiile naționale de transpunere a prezentei directive;
 - (b) investigarea eventualelor încălcări ale cerințelor respective;
 - (c) impunerea de sancțiuni administrative și de măsuri de remediere în conformitate cu dispozițiile de transpunere a articolului 22.
- (5a) Autoritățile competente verifică dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la alineatul (5), dacă au motive întemeiate să suspecteze că are loc sau a avut loc o tentativă sau o activitate de spălare de bani sau de finanțare a terorismului sau că există un risc crescut în acest sens în legătură cu instituția în cauză.**
- (6) Statele membre se asigură că autoritățile competente desemnate în temeiul alineatului (3) dispun de cunoștințele de specialitate, de resursele, de capacitatea operațională și

de competențele necesare pentru exercitarea funcțiilor și îndeplinirea sarcinilor prevăzute în prezenta directivă.

Articolul 21

Rolul și competențele în materie de supraveghere ale autorităților competente

- (1) Statele membre se asigură că li se conferă autorităților competente din statul membru de origine desemnate în temeiul articolului 20 alineatul (3) toate competențele de supraveghere, de investigare și de sancționare necesare pentru exercitarea funcțiilor și îndeplinirea sarcinilor lor prevăzute în prezenta directivă, inclusiv ***cel puțin*** următoarele:
 - (a) competența de a acorda o autorizație sau de a refuza acordarea acesteia în temeiul articolului 5;
 - (b) competența de a retrage o autorizație în temeiul articolului 7;
 - (ba) competența de a interzice anumite activități;***
 - (c) competența de a efectua inspecții *in situ* și *ex situ*;
 - (d) competența de a impune sancțiuni administrative și măsuri de remediere în conformitate cu dispozițiile de transpunere a articolului 22;
 - (e) competența de a reexamina contractele de externalizare încheiate de administratori de credite cu furnizori de servicii de administrare a creditului în conformitate cu articolul 10 alineatul (1);
 - (ea) competența de a solicita unui administrator de credite să își demită membrii din organul său de conducere sau din organul său administrativ atunci când aceștia nu respectă cerințele prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (b);***
 - (eb) competența de a solicita administratorilor de credite să își modifice sau să își actualizeze mecanismele de guvernare internă și mecanismele de control intern pentru a asigura efectiv respectarea drepturilor debitorilor în conformitate cu legislația care reglementează contractul de credit;***
 - (ec) competența de a solicita administratorilor de credite să își modifice sau să își actualizeze politicile adoptate pentru a asigura tratamentul echitabil și adecvat al debitorilor, precum și înregistrarea și tratarea plângerilor debitorilor;***
 - (ed) competența de a solicita informații suplimentare privind cesionarea drepturilor unui creditor în temeiul contractelor de credit neperformante sau a contractelor de credit neperformante în sine.***
- (2) Statele membre se asigură că autoritățile competente ale statului membru de origine evaluează, ***prin adoptarea unei abordări bazate pe riscuri***, punerea în aplicare de către administratorii de credite a cerințelor stabilite la articolul 5 alineatul (1) literele (c), (d), (e) și ***(eb)***.
- (3) Statele membre stabilesc elementele acoperite de evaluarea menționată la alineatul (2) ținând seama de volumul, de caracterul, de amploarea și de complexitatea activităților administratorului de credite în cauză.

- (4) Autoritățile competente ale statului membru de origine informează ■ autoritățile competente ale statelor membre gazdă cu privire la rezultatele evaluării menționate la alineatul (2), oferind inclusiv detalii privind eventualele sancțiuni administrative sau măsuri de remediere care au fost aplicate.
- (5) Statele membre se asigură că, atunci când efectuează evaluarea menționată la alineatul (2), autoritățile competente ale statelor membre de origine și gazdă își comunică toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute în prezenta directivă.
- (6) Statele membre se asigură că autoritatea competentă a statului membru de origine poate obliga administratorii de credite, furnizorii de servicii de administrare a creditului sau cumpărătorii de credite ■ care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de dispozițiile naționale de transpunere a prezentei directive să întreprindă toate acțiunile și să ia, într-un stadiu incipient, toate măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor respective.

Articolul 22

Sanțiuni administrative și măsuri de remediere

- (1) ***Fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a stabili sancțiuni penale***, statele membre stabilesc norme care prevăd sancțiuni administrative și măsuri de remediere corespunzătoare aplicabile cel puțin în situațiile următoare:
 - (a) atunci când administratorul de credite nu ***respectă cerința prevăzută de măsurile naționale de transpunere a articolului 9 din prezenta directivă sau când încheie un contract de externalizare care încalcă dispozițiile de transpunere a articolului 10 sau când furnizorul de servicii de administrare a creditului căruia i-au fost externalizate funcțiile comite o încălcare gravă a normelor juridice aplicabile, inclusiv a legislației naționale prin care este transpusă prezenta directivă;***
 - (b) atunci când dispozitivele de guvernanță și mecanismele de control intern ale administratorului de credite ***prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (c)*** nu asigură respectarea drepturilor debitorului și conformitatea cu normele de protecție a datelor cu caracter personal;
 - (c) atunci când politica administratorului de credite este inadecvată pentru tratamentul corespunzător al debitorilor, astfel cum este prevăzut la articolul 5 alineatul (1) litera (d);
 - (d) atunci când procedurile interne ale administratorului de credite ***prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (e)*** nu prevăd înregistrarea și tratarea plângerilor debitorilor în conformitate cu obligațiile stabilite în măsurile naționale de transpunere a prezentei directive;
- - (ga) ***atunci când o instituție de credit nu comunică informațiile prevăzute în măsurile naționale de transpunere a articolului 13 din prezenta directivă;***
 - (gb) ***atunci când un administrator de credite permite uneia sau mai multor persoane care nu respectă cerințele prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera***

(b) să devină sau să rămână membre ale organului său de conducere sau ale organului său administrativ;

(gc) atunci când un administrator de credite nu respectă cerințele prevăzute în măsurile naționale de transpunere a articolului 35 din prezenta directivă;

(gd) atunci când un creditor nu respectă cerințele privind colectarea datoriilor prevăzute la articolul 8a alineatele (1)-(5).

(2) Sancțiunile și măsurile menționate la alineatul (1) trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive și să cuprindă cel puțin următoarele:

(a) **retragerea** unei autorizații de a desfășura activități în calitate de administrator de credite;

(b) un ordin prin care administratorului de credite sau cumpărătorului de credite ■ i se impune să remedieze încălcarea, să pună capăt comportamentului respectiv și să se abțină de la repetarea acestuia;

(c) sancțiuni administrative pecuniare.

(3) De asemenea, statele membre se asigură că sancțiunile administrative și măsurile de remediere sunt puse în aplicare în mod efectiv.

(4) Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul sancțiunilor administrative sau al altor măsuri de remediere și cuantumul sancțiunilor administrative pecuniare respective, autoritățile competente iau în considerare circumstanțele **relevante, inclusiv următoarele:**

(a) gravitatea și durata încălcării;

(b) gradul de responsabilitate a administratorului de credite sau a cumpărătorului de credite ■ responsabil de încălcare;

(c) capacitatea financiară a administratorului de credite sau a cumpărătorului de credite responsabil de încălcare, inclusiv prin raportare la cifra de afaceri totală a persoanei juridice sau la venitul anual al persoanei fizice;

(d) amploarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate prin săvârșirea încălcării de către administratorul de credite sau de către cumpărătorul de credite ■ care este responsabil de încălcare, în măsura în care profiturile sau pierderile respective pot fi stabilite;

(e) pierderile cauzate părților terțe prin încălcare, în măsura în care aceste pierderi pot fi stabilite;

(f) măsura în care administratorul de credite sau cumpărătorul de credite responsabil de încălcare cooperează cu autoritățile competente;

(g) încălcările comise anterior de administratorul de credite sau de cumpărătorul de credite ■ responsabil de încălcare;

(h) orice consecințe sistemice reale sau potențiale ale încălcării.

(5) ■ Statele membre se asigură, de asemenea, că autoritățile competente **pot aplica** sancțiunile administrative și măsurile de remediere prevăzute la alineatul (2) membrilor organului de conducere sau ai organului administrativ, precum și altor persoane care, în temeiul legislației naționale, sunt responsabile de încălcare.

- (6) Statele membre se asigură că, înainte de a lua orice decizie de impunere a sancțiunilor administrative sau a măsurilor de remediere prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol, autoritățile competente acordă administratorului de credite *sau* cumpărătorului de credite vizat posibilitatea de a fi audiat.
- (7) Statele membre se asigură că orice decizie de impunere a sancțiunilor administrative sau a măsurilor de remediere prevăzute la alineatul (2) este justificată în mod corespunzător și respectă dreptul la o cale de atac.
- (7a) *Statele membre pot decide să nu prevadă norme privind sancțiuni administrative pentru încălcări care fac obiectul unor sancțiuni penale în temeiul dreptului lor intern. În acest caz, statele membre comunică Comisiei dispozițiile relevante de drept penal.*

TITLUL VI

Garanții și obligația de cooperare

Articolul 34

Modificarea contractului de credit

Fără a aduce atingere obligațiilor de informare a consumatorilor prevăzute de Directiva 2014/17/UE, de Directiva 2008/48/CE și de Directiva 93/13/CEE, statele membre se asigură că, înainte de a modifica *substanțial* termenele și condițiile *drepturilor creditorului în temeiul unui contract de credit sau ale contractului de credit neperformant în sine*, fie prin acord, fie în temeiul legii, creditorul comunică următoarele informații consumatorului:

- (a) o descriere clară a modificărilor propuse, *precum și a necesității consimțământului debitorului sau, după caz, a modificărilor introduse prin aplicarea legii*;
- (b) termenul de punere în aplicare a modificărilor respective;
- (c) motivele care pot fi invocate de consumator pentru a depune o plângere cu privire la aceste modificări;
- (d) intervalul în care poate fi depusă această plângere;
- (e) numele și adresa autorității competente la care se poate depune plângerea menționată mai sus.

Articolul 35

Plângeri

- (1) Statele membre se asigură că administratorul de credite comunică debitorului, fără întârziere, următoarele informații:
 - (a) identitatea administratorului de credite;

- (b) o copie a autorizației care i-a fost acordată în temeiul articolului 6;
 - (c) numele, adresa și datele de contact ale autorităților competente ale statului membru în care este stabilit sau în care își are domiciliul debitorul și în care debitorul poate depune o plângere.
- (2) Comunicarea menționată la alineatul (1) trebuie să fie realizată în scris sau prin mijloace electronice, în cazul în care acestea sunt autorizate de dreptul Uniunii sau de legislația națională.
 - (3) Statele membre prevăd că, în toate comunicările ulterioare cu debitorul, precum și în orice comunicare telefonică, administratorul de credite include sau prezintă informațiile enumerate la alineatul (1) literele (a) și (c).
 - (4) Statele membre se asigură că administratorul de credite stabilește și aplică proceduri eficiente și transparente pentru soluționarea plângerilor primite de la debitori.
 - (5) Statele membre se asigură că tratarea de către administratorii de credite a plângerilor primite din partea debitorilor este gratuită și că administratorii de credite țin evidența plângerilor și a măsurilor luate pentru a le da curs.
 - (6) Statele membre se asigură că autoritățile competente stabilesc și publică o procedură de tratare a plângerilor depuse de debitori împotriva cumpărătorilor de credite, a administratorilor de credite și a prestatorilor de servicii de administrare a creditului și că aceste plângeri sunt tratate cu promptitudine odată ce sunt primite.

Articolul 36

Protecția datelor cu caracter personal

Comunicarea de informații persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și prelucrarea acestor date cu caracter personal, precum și orice altă prelucrare a datelor cu caracter personal în sensul prezentei directive se efectuează în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 **și pentru care se preferă un cod de conduită la nivel de sector, elaborat în conformitate cu articolul 40 din Regulamentul (UE) 2016/679.**

Articolul 37

Cooperarea dintre autoritățile competente

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile competente menționate la articolele 7, 11, 12, 13, 16, 18, 19 și 21 cooperează ori de câte ori este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin sau pentru exercitarea competențelor care le sunt conferite în temeiul dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive. Aceste autorități trebuie, de asemenea, să își coordoneze acțiunile pentru a evita o eventuală dublare sau suprapunere atunci când fac uz de competențele de supraveghere și aplică sancțiuni și măsuri administrative în cazuri transfrontaliere.
- (2) Statele membre se asigură că autoritățile competente își furnizează reciproc, la cerere și fără întârzieri nejustificate, informațiile necesare în scopul exercitării funcțiilor și îndeplinirii sarcinilor lor în temeiul dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive.

- (3) Statele membre se asigură că autoritățile competente care primesc informații confidențiale în cadrul exercitării funcțiilor și al îndeplinirii sarcinilor lor în temeiul prezentei directive utilizează aceste informații numai în cursul exercitării funcțiilor și al îndeplinirii sarcinilor lor **în temeiul dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive. Schimbul de informații face obiectul condițiilor privind secretul profesional menționate la articolul 76 of Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului**²⁸.
- (3a) **Statele membre adoptă dispoziții care prevăd că toate persoanele care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile competente, precum și auditorii sau experții care acționează în numele autorităților competente, sunt obligate să respecte secretul profesional.**
- (4) Statele membre adoptă măsurile administrative și organizatorice necesare pentru a facilita cooperarea prevăzută la prezentul articol.
- (5) Autoritatea Bancară Europeană facilitează schimbul de informații între autoritățile competente ale statelor membre și promovează cooperarea dintre acestea.

Titlul VII

Modificare

Articolul 38

Modificare adusă Directivei 2014/17/UE

Se adaugă următorul articol 28a:

„Articolul 28a

- (1) În cazul în care drepturile creditorului în temeiul unui contract de credit sau contractul însuși se cesionează unei părți terțe, consumatorul are dreptul să invoce împotriva cesionarului orice mijloc de apărare la care putea recurge împotriva creditorului inițial, inclusiv dreptul la compensare, în cazul în care aceasta este permisă în statul membru în cauză.
- (2) Consumatorul trebuie să fie informat cu privire la cesiunea menționată la alineatul (1).”

²⁸ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

Titlul VIII

Dispoziții finale

Articolul 39

Comitetul

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²⁹.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011³⁰.

Articolul 40

Evaluare

- (1) La[cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive], Comisia efectuează o evaluare a prezentei directive și prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind principalele constatări.
Evaluarea cuprinde cel puțin următoarele aspecte:
 - (a) ***numărul de administratori de credite autorizați din Uniune și numărul de administratori de credite care își furnizează serviciile într-un stat membru gazdă;***
 - (b) ***numărul drepturilor creditorului în temeiul unor contracte de credit neperformante sau al contractelor de credit neperformante achiziționate de la instituții de credit de către cumpărători de credite domiciliați sau stabiliți în același stat membru ca și instituția de credit, într-un stat membru diferit de cel al instituției de credit sau în afara Uniunii;***
 - (c) ***evaluarea riscului existent de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociat cu activitățile desfășurate de administratorii de credite și de cumpărătorii de credite;***
 - (d) ***cooperarea dintre autoritățile competente în temeiul articolului 37.***
- (2) În cazul în care evaluarea evidențiază probleme importante legate de funcționarea directivei, raportul ar trebui să descrie modul în care Comisia intenționează să rezolve problemele identificate, inclusiv etapele și calendarul eventualei revizuirii.

²⁹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

³⁰ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Articolul 41

Transpunere

- (1) Statele membre adoptă și publică, până la ... cel târziu [**24 de luni de la data intrării în vigoare**], actele cu putere de lege și actele administrative necesare conformării cu prezenta directivă. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.
- (2) Statele membre aplică dispozițiile respective începând **din prima zi după ... [24 de luni de la data intrării în vigoare]**.

Prin derogare, entitățile care desfășoară deja, în conformitate cu legislația națională, activitățile de administrare a creditelor definite la articolul 3 alineatul (9) la data menționată la primul paragraf sunt autorizate să continue să desfășoare aceste activități în statul membru de origine până la ... [30 de luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive] sau până la data la care obțin o autorizație în conformitate cu prezenta directivă, oricare dintre aceste date survine prima.

- (3) Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.
- (4) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 42

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a 20-a zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 43

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*

OPINIE MINORITARĂ

Deputatul Gunnar BECK

Salut măsurile de îmbunătățire a supravegherii bancare și elaborarea de standarde macroprudențiale. Cu toate acestea, consider că crearea unei piețe interne secundare pentru creditele neperformante și înființarea de societăți naționale de administrare a activelor creează condiții mai favorabile pentru bănci doar pentru a limita consecințele deciziilor lor neinspirate în materie de investiții, fără a reduce de fapt probabilitatea unor decizii neinspirate în materie de investiții. În schimb, ar trebui să analizăm cauzele creditelor neperformante, ținând seama de concentrarea lor regională: arhitectura monedei euro împiedică statele membre cu un risc mai mare ca împrumuturile să devină neperformante să ia măsuri adecvate de politică monetară. Armonizarea în continuare a uniunii bancare și integrarea mai mare a piețelor financiare europene nu rezolvă deloc această problemă. Numai stabilitatea monetară și fiscală va asigura performanța împrumuturilor și profitabilitatea băncilor, nu repartizarea suplimentară a riscurilor. Acest lucru va face ca zona euro să fie mai vulnerabilă la speculațiile efectuate de cumpărătorii străini de credite. Concentrarea regională a creditelor neperformante nu justifică o armonizare amplă, în special în ceea ce privește țările cu piețe secundare deja suficient de dezvoltate.

PROCEDURA COMISIEI COMPETENTE

Titlu	Administratorii de credite și cumpărătorii de credite	
Referințe	COM(2018)0135 – C8-0115/2018 – 2018/0063A(COD)	
Data prezentării la PE	13.3.2018	
Comisie competentă Data anunțului în plen	ECON 19.4.2018	
Comisii sesizate pentru aviz Data anunțului în plen	IMCO 19.4.2018	JURI 19.4.2018
Avize care nu au fost emise Data deciziei	IMCO 23.4.2018	JURI 7.1.2021
Raportori Data numirii	Esther de Lange 18.7.2019	Irene Tinagli 18.7.2019
Examinare în comisie	12.12.2019	27.1.2020
Data adoptării	14.1.2021	
Rezultatul votului final	+: –: 0:	38 4 13
Membri titulari prezenți la votul final	Gunnar Beck, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Gilles Boyer, Francesca Donato, Derk Jan Eppink, Engin Eroglu, Markus Ferber, Jonás Fernández, Raffaele Fitto, Frances Fitzgerald, José Manuel García-Margallo y Marfil, Luis Garicano, Sven Giegold, Valentino Grant, Claude Gruffat, José Gusmão, Enikő Győri, Eero Heinäluoma, Danuta Maria Hübner, Stasys Jakeliūnas, Othmar Karas, Billy Kelleher, Ondřej Kovařík, Georgios Kyrtos, Philippe Lamberts, Aušra Maldeikienė, Pedro Marques, Costas Mavrides, Jörg Meuthen, Csaba Molnár, Siegfried Mureșan, Caroline Nagtegaal, Luděk Niedermayer, Lefteris Nikolaou-Alavanos, Dimitrios Papadimoulis, Piernicola Pedicini, Kira Marie Peter-Hansen, Sirpa Pietikäinen, Dragoș Pîslaru, Antonio Maria Rinaldi, Alfred Sant, Joachim Schuster, Ralf Seekatz, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Cristian Terheș, Irene Tinagli, Ernest Urtasun, Inese Vaidere, Johan Van Overtveldt, Stéphanie Yon-Courtin, Marco Zanni, Roberts Zīle	
Membri supleanți prezenți la votul final	Chris MacManus	
Data depunerii	14.1.2021	

**VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

38	+
PPE	Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Markus Ferber, José Manuel García-Margallo y Marfil, Enikő Győri, Danuta Maria Hübner, Othmar Karas, Georgios Kyrtsos, Aušra Maldeikienė, Siegfried Mureșan, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Ralf Seekatz, Inese Vaidere
S&D	Jonás Fernández, Eero Heinäluoma, Pedro Marques, Costas Mavrides, Csaba Molnár, Alfred Sant, Joachim Schuster, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Irene Tinagli
Renew	Gilles Boyer, Engin Eroglu, Luis Garicano, Billy Kelleher, Ondřej Kovařík, Caroline Nagtegaal, Dragoș Pîslaru, Stéphanie Yon-Courtin
Verts/ALE	Sven Giegold, Claude Gruffat, Philippe Lamberts, Piernicola Pedicini, Kira Marie Peter-Hansen, Ernest Urtasun

4	-
The Left	José Gusmão, Chris MacManus, Dimitrios Papadimoulis
NI	Lefteris Nikolaou-Alavanos

13	0
PPE	Frances Fitzgerald
ID	Gunnar Beck, Francesca Donato, Valentino Grant, Jörg Meuthen, Antonio Maria Rinaldi, Marco Zanni
Verts/ALE	Stasys Jakeliūnas
ECR	Derk Jan Eppink, Raffaele Fitto, Cristian Terheș, Johan Van Overtveldt, Roberts Zīle

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri